

DE MILITAIRE SPECTATOR

waarin opgenomen de Officiële Mededelingen
van het MINISTERIE VAN OORLOG

Directeur: J. MOORMAN, Reserve Luitenant-Kolonel b.d.
Redactie: W. DEN TOOM, Kolonel-Waarnemer
B. KONING, Kolonel van de Generale Staf
E. J. C. VAN HOOTEGEM, Kolonel van de Generale Staf
J. G. J. VAN DER HULST, Majoor der Artillerie

Abonnement f 3 per kwartaal. Buitenland f 15 per jaar. Losse ex. f 1.25. NADRUK VERBODEN
MOORMAN's PERIODIEKE PERS N.V., Zwarteweg 1, Den Haag. Tel. 18.23.55, Postrek. 44.715

123ste Jaargang

Nr 7

Juli 1954

Inhoud

Officiële Mededelingen van het Ministerie van Oorlog

Uit de Landmacht- en Luchtmachtorders	280
Mededelingen van de Chef van de Generale Staf	281

Redactioneel gedeelte

Enige opmerkingen over de nieuwe gevechtshandleiding, door E. J. C. van Hootegem, Kolonel van de Generale Staf	283
De Koninklijke Marechaussee te velde, door O. A. Kaub, Luitenant-Kolonel der Kon. Marechaussee	288
Het gebruik van de MOS-codering in het aanvullingssysteem bij de infanterie, door A. van Houte, Kapitein der Infanterie	293
Nieuwe uitgaven	282, 300
De ABC-oorlogvoering (Slot), door G. K. Fraay, Majoor der Infanterie	301
Meningen van Anderen, Orthodoxie van de krijgstuicht	306
Propaganda als ondersteuning van militaire operatiën, door P. J. Houtzagers, Kapitein der Infanterie	307
Uit de buitenlandse vakpers	319

MILITAIRE SPECTATOR, 123e Jaargang, Nr 7, blz 279—323, Den Haag, Juli 1954

DE MILITAIRE SPECTATOR

waarin opgenomen de Officiële Mededelingen
van het MINISTERIE VAN OORLOG

Directeur: J. MOORMAN, Reserve Luitenant-Kolonel b.d.
Redactie: W. DEN TOOM, Kolonel-Waarnemer
B. KONING, Kolonel van de Generale Staf
E. J. C. VAN HOOTEGEM, Kolonel van de Generale Staf
J. G. J. VAN DER HULST, Majoor der Artillerie

Abonnement f 3 per kwartaal. Buitenland f 15 per jaar. Losse ex. f 1.25. NADRUK VERBODEN
MOORMAN's PERIODIEKE PERS N.V., Zwarteweg 1, Den Haag. Tel. 18.23.55, Postrek. 44.715

123ste Jaargang

Nr 7

Juli 1954

Inhoud

Officiële Mededelingen van het Ministerie van Oorlog

Uit de Landmacht- en Luchtmachtorders	280
Mededelingen van de Chef van de Generale Staf	281

Redactioneel gedeelte

Enige opmerkingen over de nieuwe gevechtshandleiding, door E. J. C. van Hootegem, Kolonel van de Generale Staf	283
De Koninklijke Marechaussee te velde, door O. A. Kaub, Luitenant-Kolonel der Kon. Marechaussee	288
Het gebruik van de MOS-codering in het aanvullingssysteem bij de infanterie, door A. van Houte, Kapitein der Infanterie	293
Nieuwe uitgaven	282, 300
De ABC-oorlogvoering (Slot), door G. K. Fraay, Majoor der Infanterie	301
Meningen van Anderen, Orthodoxie van de krijgstuicht	306
Propaganda als ondersteuning van militaire operatiën, door P. J. Houtzagers, Kapitein der Infanterie	307
Uit de buitenlandse vakpers	319

MILITAIRE SPECTATOR, 123e Jaargang, Nr 7, blz 279—323, Den Haag, Juli 1954

Officiële Mededelingen van het MINISTERIE VAN OORLOG

UIT DE LANDMACHT- EN LUCHT- MACHTORDERS

54098 — Dragen van burgerkleding.

De bepalingen in het VRIDKL betreffende het dragen van burgerkleding in dienst luiden thans:

VRIDKL, D1 A, art. 75:

lid 3 wordt vervangen door een nieuw lid 3, luidende:

„3. Door militairen, die troependienst of garnizoensdienst verrichten, mag in dienst nimmer burgerkleding worden gedragen”.

lid 6 wordt vervangen door een nieuw lid 6, luidende:

„6. Voor zover dit Reglement geen afwijkende bepalingen bevat dan wel door de Minister van Oorlog, de Korpscommandant of een hogere commandant niet anders wordt bepaald, mag door de volgende militairen in dienst burgerkleding worden gedragen:

- a. officieren, werkzaam bij het Ministerie van Oorlog, de Topografische Dienst of andere, nader door de Minister van Oorlog aan te wijzen diensten of inrichtingen;
- b. onderofficieren, werkzaam bij het Ministerie van Oorlog, mits zij gerechtigd zijn buiten dienst burgerkleding te dragen”.

Na lid 6 wordt een nieuw lid 6a opgenomen, luidende:

„6a. De Minister van Oorlog, c.q. de Korpscommandant of een hogere commandant, kan bij gebleken noodzaak bepalen, dat een militair bij de uitvoering van bepaalde opdrachten of in bijzondere omstandigheden zowel in als buiten dienst verplicht is burgerkleding te dragen”.

54100 — Kazernedegradaties

Indien door een militair schade is toegebracht aan militaire eigendommen wordt t.a.v. een eventuele inhouding wegens kazernedegradatie als volgt gehandeld.

A. Indien de dader met name bekend is en hem schuld, nalatigheid of gebrek aan zorg kan worden verweten, vindt verhaal van schade plaats ten laste van die militair.

B. Indien de dader niet met name bekend is, vindt — voor zover aan de functionaris, die met het toezicht over het

beschadigde object is belast, grove schuld kan worden verweten — het verhaal van schade plaats ten laste van die toezichthouder.

In beide gevallen kan inhouding eerst plaats vinden, nadat is voldaan aan het gestelde in ad artikel 83, § 13, lid 1 van het R.v.A.

De leden 5 en 6 van § 1, alsmede lid 2 van § 2, ad artikel 81 van het R.v.A. (collectieve inhouding) zijn buiten werking gesteld.

54001 — Defensiestudiecentrum

Bij beschikking van 1 September 1951, Kabinet, nr 1666 werd ingesteld het Defensiestudiecentrum (D.S.C.), gevestigd te 's-Gravenhage.

De Directeur van het D.S.C. is voor de uitvoering van zijn taak verantwoordelijk aan de Minister(s) van Oorlog en van Marine.

Hij wordt terzijde gestaan door een Curatorium.

Het D.S.C. heeft ten doel:

a. Nauw contact te leggen tussen allen, betrokken bij de landsdefensie in de ruimste zin;

b. Inzicht te geven in de internationale politieke, economische en strategische verhoudingen, zover deze voor de Nederlandse defensie van belang zijn;

c. De aspecten te bestuderen van de moderne oorlogvoering en de invloed daarop van wetenschap en techniek;

d. Inzicht te verschaffen in de verdedigingsvoorbereidingen van de Atlantische Unie en in de taak, welke Nederland daarin behoort te vervullen;

e. Inzicht te verschaffen in de behoeften en mogelijkheden van de weerbaarmaking van Nederland op ieder gebied van het maatschappelijk leven.

Aan het D.S.C. worden cursussen gegeven voor opper-, vlag- en hoofd-officieren van de Koninklijke Landmacht, de Koninklijke Marine en de Koninklijke Luchtmacht, voor hoofdamttenaren der onderscheidene departementen van algemeen bestuur en voor personen uit het maatschappelijk leven.

De duur van de cursus wordt, op voorstel van de directeur, na verkregen instemming van het Curatorium, vastgesteld door de Minister van Oorlog en van Marine.

Het aantal deelnemers en het

aantal plaatsen beschikbaar voor de verschillende categorieën wordt voor het begin van een cursus vastgesteld door de Algemene Verdedigingsraad op voorstel van de directeur, na verkregen instemming van het Curatorium.

De militaire deelnemers worden aangewezen door de Minister van Oorlog en van Marine op voorstel van de Verenigde Chefs van Staven.

De ambtelijke deelnemers worden aangewezen door de Minister, waaronder zij ressorteren.

De niet-ambtelijke deelnemers worden uitgenodigd door het Curatorium.

Het Curatorium heeft de volgende samenstelling:

Z.K.H. de Prins der Nederlanden, Voorzitter;
Voorzitter Comité V.C.S.;
Chef Marinestaf;
Chef Generale Staf;
Chef Luchtmachtstaf;
Voorzitter van de Materieelraad;

Secretaris-Generaal Ministerie van Algemene Zaken;
Secretaris-Generaal Ministerie van Buitenlandse Zaken;
Secretaris-Generaal Ministerie van Economische Zaken;
Hoofd van de Afdeling Openbare Orde en Veiligheid van het Ministerie van Binnenlandse Zaken;
Voorzitter en Ondervoorzitter Adviesraad van de Militaire Productie;
Nederlandse gedelegeerde in de Raad van Plaatsvervangers van het Noord-Atlantisch Pact;
Voorzitter Rijksverdedigingsorganisatie T.N.O.;
Een vertegenwoordiger van de Raad van Vakcentralen.

54110 — Naamsverandering Muziekkorps Johan Willem Friso.

De naam van het uit beroepsmuzikanten bestaande Muziekkorps Johan Willem Friso wordt met ingang van heden gewijzigd in „Johan-Willem-Friso-Kapel”.

Mededelingen van de CHEF VAN DE GENERALE STAF

VERSCHEENEN VOORSCHRIFTEN

1352-B-1 *Erratum op Voorlopige Richtlijnen nr 1352-B-1 „Handleiding voor de Commandant van een tankpeloton”.*

1492 *Voorlopige Richtlijnen „De Compagnie zware mortieren”.*

Deze voorlopige richtlijnen, welke door de Inspecteur der Infanterie worden uitgegeven, zijn uitsluitend bestemd voor infanterie-eenheden en hogere staven; indien anderen menen het stencil ook nodig te hebben, kan een met redenen omklede aanvraag bij de Inspecteur der Infanterie worden ingediend (d.t.v. chefs).

Het stencil bevat de nodige gegevens betreffende het tactisch gebruik van de compagnie zware mortieren. Ten tijde van het gereedkomen van deze voorl. richtl. werden juist nieuwe organisaties ontworpen en nieuwe functiebenamingen vastgesteld; tevens werden de tactische benamingen herzien. De mogelijkheid is dus niet uitgesloten dat het stencil, voor wat betreft deze namen, enz. niet geheel overeenstemt met de nieuwste gegevens. Spoedshalve is echter niet

gewacht met het uitgeven van het stencil, dat immers een zeer tijdelijk karakter draagt en vervalt, zodra het gedrukte voorschrift verschijnt.

De eerste verstrekking van deze voorl. richtlijnen geschiedt automatisch aan de diverse autoriteiten en commandanten. Eventuele nabestellingen dienen te worden gericht aan de Inspecteur der Infanterie. Het stencil wordt niet opgenomen in de voorschriftenkisten van mobilisabele eenheden.

1501-2 *1e Opgave van wijzigingen op Voorschrift nr 1501-2 Geweer L.E. van .303-in. nr 4, 7e druk.*

Door dit wijzigingsblad wordt de schietopleiding met het geweer L.E. meer gelijkgetrokken met die van het geweer Garand.

Voorts zijn de klasseringsproeven en de scherpschuttersproef opgenomen.

1688-VII *Camouflage, deel VII — Camouflage bij legering te Velde, Commandoposten, Bevoorradingsinstallaties en Geneeskundige Inrichtingen.*

1692 *Omvormer M-222, vbd nr 4/11/21.*
Bediening en onderhoud van de om-

vormer M-222; de omvormer maakt deel uit van de Telefooncentrale TC-4.

2499 Voorl. Voorschrift Bekappingslijst voor het Tankeskadron (Sherman) van het Bataljon Zware Tanks.

3103 1e Opgave van wijzigingen op Voorschr. nr 3103 „Reglement op de Krijgstucht”.

4001 1e Opgave van wijzigingen op Voorschrift nr 4001 „Zakboek Herkenning”.

4002 1e Aanvullingsblad op Zakboek Tankherkenning.

5005 Voorlopige woordenlijst met verklaringen t.b.v. Instrumentmakers.

I K 178 Instructiekaart nr 178 Smeerkaart A-frame caterpillar, D7 in gebruik met Le Tourneau front of rear P.C.U.

I K 183 Instructiekaart nr 183, Wekelijks en maandelijks preventief onderhoud voor Graafmachine, 20 ton, 550 L.

I K 188 Smeerkaart Graafmachine, 275 L, 4-8 ton Quickway.

I K 196 Smeerkaart Motorgrader Diesel, bladlengte 3.90 m. Austin Western model 99 H.

SCHRIFTELIJKE CURSUSSEN

A. Algemene cursussen van de Inspecteur-Generaal Koninklijke Landmacht — Afdeling Opleidingen.

11 „Gevechtsinlichtingen”.

30 „Landoorlogsregelen”.

I Cursussen van de Inspecteur Verkeerswezen.

30-I „M T Administratie”.

Einde van de Officiële mededelingen van het Ministerie van Oorlog.

Nieuwe uitgaven

„Naar een Europees Leger”, door F. C. Spits. Uitg. Ned. Raad der Europese Beweging, Den Haag. Prijs f 2,50.

De schrijver beoogt vooral een zo nauwkeurig mogelijk verslag te geven van de onderhandelingen, welke in de periode van het najaar 1950 af tot aan de zomer van 1952 zijn gevoerd over het zogenaamde plan Plévin. In deze opzet is schr. meer dan geslaagd.

In de eerste twee hoofdstukken zijn enige aspecten van de Westerse Unie en de Atlantische organisatie behandeld. Deze aanpak is kenmerkend voor de deskundige studie, welke dit boek ons biedt. Direct plaatst schr. de feiten in een historisch en politiek verband. Major Spits heeft meer gedaan dan het maken van een nauwkeurig verslag. Hij is er in geslaagd de wordingsgeschiedenis van het verdrag betreffende de Europese Defensie Gemeenschap zeer methodisch te behandelen, waarbij een duidelijk beeld is gegeven van de verschillende problemen, welke met dit vraagstuk samenhangen. Hierdoor wordt dit werk meer dan een boek over het Europese Leger.

Het biedt een duidelijk beeld van de verschillende politieke visies, belangen en sentimenten zoals deze elkaar ontmoeten in het complexe vraagstuk der Europese politiek. Zeer interessant is de wijze waarop schr. de Franse politiek analyseert.

Het belangrijkste vraagstuk betreffende de betrekkingen tussen NATO en EDG is aan het slot van boek samengevat. De schrijver heeft aan zijn werk enkele zeer belangwekkende en overzichtelijke bijlagen toegevoegd, o.m. betrekking hebbend op:

a. de voornaamste bemoeienissen welke het Commissariaat EDG overneemt van de betreffende nationale instanties;

b. de onderwerpen waarover het Commissariaat regelmatig en voortdurend overleg zal moeten plegen en contact zal moeten hebben met de nationale regeringen.

„Naar een Europees Leger” is een zeer waardevol boek voor het verkrijgen van inzicht in de politieke problemen, welke met het Europese Leger samenhangen.

J. H. J.

Enige opmerkingen over de nieuwe gevechtshandleiding

*door E. J. C. VAN HOOTEGEM, Kolonel van de Generale Staf,
Directeur der Hogere Krijgsschool.*

Het boekwerk „De Gevechtshandleiding”, dat een dezer dagen is uitgegeven, is grotendeels een vertaling van het Amerikaanse Field Manual 100-5, Operations. Sommige onderwerpen echter moesten aan de Nederlandse omstandigheden worden aangepast. Een daarvan is het deel, dat handelt over de verplaatsingen per spoor. Het is logisch, dat wij de Amerikaanse begrippen van gevechtsvoering in beginsel volgen, omdat onze organisatie, uitrusting en bewapening van Amerikaanse oorsprong zijn. Overeenstemming over de gehele organisatielijns is daarbij slechts mogelijk als alle handleidingen en voorschriften op het gebied der tactiek, van hoog tot laag, op elkaar zijn afgestemd en in feite een cyclus vormen. Is dit niet het geval en maakt elk niveau zijn eigen tactische voorschriften, dan zou niet kunnen worden ontkomen aan misverstanden en tegenstrijdigheden, zoals het laatste decennium veelvuldig voorkwamen.

Mede in dit verband wordt het Voorschrift nr A 1526, het Bataljon Infanterie als zuivere vertaling van US FM 7-40 herzien, terwijl intussen het Regiment Infanterie, evenals tactische voorschriften van andere wapens en diensten, als vertaling van equivalente Amerikaanse Field Manuals in druk zijn. Tevens zal binnenkort een aanvang worden gemaakt met de herziening van het Voorschrift Velddienst, teneinde dit voor zover de Nederlandse toestanden toelaten — in de cyclus van tactische en stafdienstvoorschriften te doen passen. Ten slotte is een aanvang gemaakt met het Voorschrift Stafdienst, zijnde een vertaling van US FM 101-5, Staff Organization and Procedure. Ten dienste van al deze vertalingen is een Amerikaans-Nederlands verklarend woordenboek samengesteld, dat vermoedelijk bij het verschijnen van dit artikel reeds officieel is uitgegeven.

Ten aanzien van de gevechtshandleiding houde men voor ogen, dat dit boekwerk geen reglement of voorschrift, doch simpel een handleiding is. De tekst houdt rekening met gemiddelde tot gunstige omstandigheden en de interpretatie moet zo zijn, dat de te nemen maatregelen in elk bepaald geval aan de werkelijke omstandigheden worden aangepast. Men mag zich dus nooit hardnekkig aan de letter van de tekst vastklampen, doch moet steeds in beschouwing nemen in hoeverre hiervan, binnen de gestelde grenzen, moet worden afgeweken. Op het tactische niveau, waarop de gevechtshandleiding zich beweegt, moet dit mogelijk zijn omdat de betreffende stafofficieren en commandanten een zodanige ervaring hebben, dat zij tot het waarden van bijzondere omstandigheden in staat kunnen worden geacht. Men moet niet slechts in staat zijn de tekst goed te lezen doch tevens om de bedoeling daarvan te doorgronden. Om deze bedoelingen in de practijk te kunnen brengen moeten commandanten beschikken over een hoge mate van verantwoordelijkheidsgevoel, doch aan de andere kant een weloverwogen risico durven

nemen. De eenheid van de commandant, die tot dit alles niet genegen is, zal kans lopen te sterven aan de letter van de tekst, omdat vrijwel nooit onder de „normale” omstandigheden zal worden gevochten, waarop een handleiding is gebaseerd.

Men denke bijvoorbeeld slechts aan de samenwerking met Engelse troepen, die een geheel andere organisatie, uitrusting en bewapening hebben dan wij. De toepassing der tactiek en bevelvoering zal daardoor afwijkingen vertonen, welke onder meer tot uiting komen bij de organisatie van de antitankverdediging. Een andere bijzondere omstandigheid is het tekort aan troepen, dat voorlopig bij vrijwel alle gevechtshandelingen zal optreden. Dit zal ons nopen tot improvisatie, terwijl de gunstige of zelfs de gemiddelde omstandigheden van het boekje niet aanwezig zullen zijn.

Het hierna volgende zal enige punten van de gevechtshandleiding in beschouwing nemen, waarvan is komen vast te staan, dat de tekst soms niet goed wordt gelezen of onjuist geïnterpreteerd. Mochten andere punten om behandeling vragen, dan kunnen deze worden opgegeven aan de Directie van dit orgaan. Indien het te berde gebrachte van voldoende algemeen belang is, zal het worden besproken.

Punten 527 en 545 (Beveiliging van een stelling)

527. De doctrine van het verdedigend gevecht houdt in:

— het kiezen en inrichten van een stelling, welke tot elke prijs behouden moet blijven;

— een zo uitgebreid *mogelijk* gebruik maken van beveiligingstroepen in front van de stelling om de vijandelijke opmars te vertragen en te desorganiseren en de tegenstander te misleiden omtrent de werkelijke ligging van de stelling;

— het aanhouden van een sterke reserve om de vijand, indien hij in de stelling mocht doordringen, door het inzetten van een tegenaanval te vernietigen op het ogenblik, dat de voorwaartse drang uit zijn aanval is.

545. De beveiliging vóór de stelling wordt gewoonlijk geleverd door de eigen luchtstrijdkrachten, de beveiligende strijdmacht, de algemene voorposten, de gevechtsvoorposten en door het treffen van plaatselijke beschermingsmaatregelen door de voorste elementen. *Omstandigheden kunnen de inzet van een deel dezer middelen uitsluiten*, doch bij een zorgvuldig voorbereide verdediging moeten commandanten elke beveiligende maatregel nemen, *welke hun middelen toelaten*.

Bij oefeningen is gebleken, dat sommigen de mening zijn toegedaan dat onder alle omstandigheden de hiervoren aangegeven maximale beveiliging in front moet worden uitgezonden.

Niets is minder waar!

De zuivere tekst alleen reeds verzet zich tegen een dergelijke opvatting waar zij spreekt van „mogelijk” „kunnen” en toelaten”. Verder wordt zij ook onjuist geïnterpreteerd. In geval van een tekort aan troepen, om aan alle eisen van punt 527 te voldoen, zal men een keuze moeten maken. Moeilijk kan dit niet zijn. Immers het sterk inrichten van de stelling wordt imperatief voorgeschreven door de woorden: „welke tot elke prijs behouden moet blijven”, terwijl het inzetten van de tegenaanval om een verloren gegaan deel te heroveren geenszins facultatief

wordt gesteld. Slechts bij het vaststellen van de sterkte der beveiligingstroepen wordt gesproken van „een zo uitgebreid *mogelijk*”.

Het is dan ook wel duidelijk, dat het geheel van veiligheidsmaatregelen zoals dat in punt 545 wordt aangegeven, slechts tot uitvoering kan komen indien onder zeer gunstige omstandigheden wordt opgetreden. De stelling zelf prevaleert te allen tijde, want wat heeft men aan een sterke voorpostenstelling als dit betekent, dat aan de eigenlijke stelling daardoor zoveel troepen moeten worden onttrokken, dat elke vijandelijke aanval daar doorheen zou gaan als een mes door de boter?

Ik kan hierover verder kort zijn, en verwijzen naar het artikel „De beveiliging van een stelling” in De Militaire Spectator van October 1951 van de hand van de toenmalige Kolonel van de General Staf J. H. COUZY. De daar vastgelegde inzichten worden ook thans nog door de Hogere Krijgsschool gedeeld en de tekst van de gevechtshandleiding is hiermede niet in strijd. Op beveiliging, zij het indirecte, van de luchtsrijdkrachten moet men kunnen rekenen. De beveiligende strijdmacht op grote afstand van de stelling, die vertragend hierop terug trekt, vindt men in de geallieerde pantserdivisies, welke zich in Duitsland bevinden. Het uitzenden van zowel algemene als gevechtsvoorposten — die in feite zouden moeten worden geleverd door de divisies in voorste lijn — zou het hoofdweerstandsgebied zo zwak maken, dat niet meer van een werkelijk verdedigde stelling zou kunnen worden gesproken. In de eerste plaats mag men nooit als volkomen vaststaand aannemen, dat de beveiligingstroepen ook alle in de stelling terug keren. Verder zal men de terugkerenden toch enige rust moeten geven. Tenslotte zal hun werkvermogen bij het inrichten van de stelling node worden gemist. Al deze bezwaren gaan nog sterker spreken bij verdediging op een breed front.

Niet mag daarom worden verwacht, dat wij onder de huidige omstandigheden in staat zullen zijn zowel algemene als gevechtsvoorposten uit te zetten. Het voorschrift „het Regiment Infanterie” houdt hiermede in punt 270 kennelijk rekening, waar het zegt: „De gevechtsvoorposten beveiligen het voorterrein van het hoofdweerstandsgebied als de algemene voorposten zich op grote afstand van de hoofdweerstandslijn bevinden *of als de tactische toestand het uitzenden van algemene voorposten niet toelaat*”. Het is zelfs de vraag of steeds zal kunnen worden voldaan aan de, terecht in het eerder genoemde artikel als maximum gestelde, versterkte compagnie per detachement. Bij oefening Holdfast mocht niet verder worden gegaan dan een versterkt peloton infanterie per voorbataljon en moest voortaan worden volstaan met een zo intensief mogelijke patrouillegang in het voorterrein, terwijl de verkenningsstroepen van divisies en legerkorps voeling trachtten te houden met de terugvallende beveiligende pantserstrijdkrachten, naarmate deze de stelling naderden. Van het uitzenden van algemene voorposten was in het geheel geen sprake.

Punt 385 (Frontverandering van ontplooide troepen bij het offensief)

Indien troepen eenmaal in gevechten zijn gewikkeld kunnen zij niet onmiddellijk voor andere taken worden ingezet. Frontverandering van ontplooide en onder vuur liggende eenheden is slechts mogelijk met kans op zware verliezen. Een in gang zijnde operatie kan men echter blijven beïnvloeden door inzet van reserves, vuur en luchtsteun.

Personeel met onvoldoende praktische ervaring is, vooral bij oefeningen op de kaart, soms geneigd een gehele eenheid in voorste lijn, plotseling en in belangrijke mate van aanvalsrichting te laten veranderen. Vooral op bataljons- en regimentsniveau komt dit voor. Het behoef geen betoog, dat het gestelde in punt 385 zich hiertegen zonder meer verzet.

Een fout, welke meer wordt gemaakt, is het forceren van een vijandelijke stelling door een eenheid van bepaalde grootte, welke dan een met haar sterkte overeenkomende sector uit die stelling breekt. Daarna voert men een eenheid van nagenoeg gelijke grootte in de ontstane doch nog steeds door de eerste eenheid bezette opening, laat deze een zwenking maken van soms 90 graden en zet haar in de nieuwe aanvalsrichting in.

Ook dit kan niet. Vooral op lager niveau — bataljon en regiment — zou die zwenking moeten geschieden op een plaats, welke onder waargenomen en rechtstreeks gericht vuur van de vijand ligt. Die plaats kan dus slechts in ontplooiende formatie worden bereikt. Voorts krijgt men in het ontstane gat een zodanige opeenhoping van troepen, dat verwarring onherroepelijk zal volgen, terwijl het niet onmogelijk is, dat de verdediger op die opeenhoping zit te wachten om een zijner atomische middelen in te zetten.

Indien het voor de voortgezette operatie nodig is, dat troepen in tweede of derde lijn uitwaaiëren, zal de door de voorste gevechtstroepen geforceerde opening een zodanige omvang moeten hebben, dat dergelijke bezwaren niet optreden. Voordat men een eenheid van enige omvang kan laten uitwaaiëren moet het gemaakte gat geleidelijk in diepte en breedte worden uitgebreid. Om een bataljon te kunnen laten zwenken moet men vermoedelijk een gebied in de vijandelijke stelling in handen hebben, waarin een eigen regiment is geconsolideerd. Men vergete daarbij niet, dat de diepte van de zwenkende eenheid groter is dan de aanvalsbreedte van een gelijkwaardige eenheid en dat de uitgangsstelling van de eerste tevens naar alle zijden door troepen van de tweede moet worden beveiligd.

Tenslotte komt het — zowel bij oefeningen op de kaart als bij terreinoefeningen — voor, dat een reserve, bestaande uit een grote of middelgrote eenheid, opdracht krijgt van meet af aan achter een der voorste gevechtseenheden op te rukken. Dit betekent, dat zij vóór uur U een uitgangsstelling achter die van de voorste eenheid moet innemen en zich op uur U in gang moeten zetten om de bewegingen daarvan te volgen. Om hieraan gevolg te kunnen geven zal zij echter een aanvalsgroepering moeten innemen en een graad van ontplooiing moeten hebben, welke overeenkomt met het te verwachten gevaar. Bij het vorderen van de aanval zal zij onder het vuur van 's vijands verdragende artillerie of wellicht zelfs onder dat van zijn middelbare en lichte artillerie komen te liggen. Indien nu de aanval volgens plan zou verlopen en de aangenomen groepering de goede zou blijken te zijn, zou deze reserve toch in elk geval onnodige verliezen hebben geleden, vooraleer zij als zodanig wordt ingezet. Maar een aanval verloopt doorgaans niet geheel en al volgens plan, aangezien de vijand over de mogelijkheid beschikt door een tegenaanval het initiatief over te nemen. De aanvaller kan daardoor worden gedwongen tot het nemen van maatregelen, welke hij in zijn

aanvalsplan in onvoldoende mate had voorzien en welke door het oorspronkelijk star inzetten van zijn reserve wellicht worden bemoedijkt. Hij zal daardoor de vrijheid van handelen missen, welke hij ten aanzien van deze reserve steeds moet trachten te behouden. Het zou bijvoorbeeld kunnen geschieden, dat de reserve in het meest zuidelijk deel van het aanvalsvak opereert en plotseling in het meest noordelijk deel moet worden ingezet. Richtingsverandering van de ten dele tot het gevecht ontplooidde strijdmacht zal dan onder vuur van de vijand moeten plaats vinden, terwijl het tevens mogelijk is, dat deze tracht zijn tegenaanval te steunen door al zijn luchstrijdkrachten op deze plaats te concentreren. Een richtingsverandering, welke in een veel te nauw keurslijf wordt gedwongen, omdat voldoende manoeuvreerruimte ontbreekt, tenzij men de reserve eerst achterwaarts zou gaan verplaatsen, welke handeling practisch onmogelijk is. De aanvaller zal nu bemerken, dat hij een ernstige fout heeft gemaakt. Een van zijn voornaamste middelen om invloed op de gevechten te blijven uitoefenen kan slechts worden ingezet met kans op grote verliezen. Wellicht is deze inzet zelfs niet eens meer mogelijk.

Nog dient te worden opgemerkt, dat aanwezigheid van atoomartillerie bij de vijand de bezwaren van een dergelijke manoeuvre zal vergroten.

Hoe dan wel te handelen?

Men houde een reserve, bestaande uit een grote of middelgrote eenheid (tot en met bataljon) zo lang in een achterwaarts gelegen verzamelgebied, tot de noodzaak van inzet zich begint af te tekenen. Hoe hoger het niveau, des te meer zal een dergelijke handelwijze nodig zijn. De commandant der aanvallende troepen moet echter aan de andere kant zorg dragen, dat tijdige inzet is verzekerd. Bij het samenstellen van het aanvalsplan spelen daarom de factoren tijd en ruimte een grote rol. Dit blijven zij echter ook doen tijdens de uitvoering van de aanval. Vordert deze, zonder dat inzet van reserve nodig is, dan dient te worden voorkomen, dat de afstand van verzamelgebied tot voorste lijn te groot wordt. Indien hier kans op is, moet de reserve tijdig naar een meer voorwaarts gelegen verzamelgebied worden verplaatst. Het tijdstip van verplaatsing zal mede afhangen van de graad van beweeglijkheid der troepen. Slechts een handelwijze als hier omschreven geeft de commandant de nodige zekerheid, dat hij, middels zijn reserve, invloed zal kunnen blijven uitoefenen op de gang der operaties.

Weather and terrain are vital considerations which may influence the final outcome of military operations. They may be useful friends or formidable foes depending upon how they are evaluated and employed.

Generaal Eisenhower.

De Koninklijke Marechaussee te velde

door O. A. KAUB, Luitenant-Kolonel der Koninklijke Marechaussee.

Verschillende malen heeft men mij reeds gevraagd: wat doet de Koninklijke Marechaussee als zij medegaat te velde? Is het nodig dat er hele compagnieën Koninklijke Marechaussee worden ingedeeld om hier en daar een patrouille te geven voor toezicht of om een enkele diefstal op te lossen? Om deze vragenstellers te antwoorden wil ik hier enige diensten van de Marechaussee te velde behandelen en als voorbeeld nemen een Divisie Marechaussee Compagnie.

Bij een Divisie is ingedeeld de Divisie Marechaussee Compagnie, onder commando van een Kapitein. De compagnie is geheel gemotoriseerd en bestaat uit de Staf van de compagnie, een politiepeloton en drie verkeerspelotons.

Administratief behoort ook tot deze compagnie de Sectie van de Divisie Marechaussee Officier. Dit is een Luitenant-Kolonel met enig toegevoegd personeel, die optreedt als hoofd van een speciale Staf sectie van de Divisie n.l. de sectie van de Divisie Marechaussee Officier. Deze Luitenant-Kolonel is derhalve geen Compagnies-Commandant, doch is als Hoofd van de Sectie K. Mar. als vertegenwoordiger van de Divisie-Commandant verantwoordelijk voor:

a. Contrôle van de discipline in het algemeen, waaronder begrepen het tegengaan van misdragingen van alle militairen en het naleven van bepalingen omtrent het verbod van het betreden van bepaalde woningen of wijken;

b. Juiste wegaanduiding van alle daarvoor in aanmerking komende wegen en het uitoefenen van toezicht op de uitoefening van de verkeersvoorschriften;

c. Het inrichten en controleren van parkeerplaatsen (al waar een marcherende colonne tijdelijk de marsweg kan vrijmaken);

d. Het inrichten van verkeersposten tijdens een mars in overleg met het verkeersbureau;

e. Het handhaven van een goede wegdiscipline en de naleving van Divisie orders bij verplaatsingen;

f. Het coördineren van opsporingsonderzoeken en van het in bewaring stellen van overtreders;

g. Het doen inrichten van Marechaussee-informatieposten;

h. Het bezetten van de opvanglijn (na overleg met Hoofd G1) en de contrôle op de achterblijvers;

i. Het verzamelen der achterblijvers;

j. Het inrichten, controleren en bewaken van de krijgsgevangenenkooi;

k. Het doen arresteren en verzamelen van ongeoorloofd afwezigen en deserteurs;

l. Het nemen van maatregelen in samenwerking met de burgerpolitie t.a.v. politiebescherming, contrôle op verduisteringsmaatregelen en maatregelen tot het tegengaan van sabotage;

m. Het uitoefenen van contrôle op de burgerbevolking, zowel in het individueel verkeer als bij massale verplaatsingen;

n. Het toezien op de vluchtelingenkampen;

o. Coördinatie van alle politieorganen in het gebied van de Divisie, zowel militaire- als burgerpolitieorganen.

Zoals U ziet is dit een hele lijst, waaruit ook onmiddellijk volgt met welke taken het Marechaussee personeel te velde is belast. Sommige van deze taken willen wij nu eens nader bekijken.

ad a. *Contrôle van de discipline*

Voor alles dient men niet uit het oog te verliezen, dat de onderdeels-commandant van elk onderdeel, en hij alleen en niemand anders, de verantwoordelijke man is voor de handhaving van de discipline in zijn onderdeel. De Koninklijke Marechaussee werkt hier aanvullend en controlerend o.a. door het uitsturen van patrouilles naar plaatsen waar te verwachten is dat grotere aantallen militairen zich zullen ophouden. Deze patrouilles zullen aanvankelijk vermanend optreden, slechts bij misdragingen of bij doelbewust overtreden van gegeven orders en bevelen zullen deze patrouilles met gestrengheid ingrijpen.

Tijdens de oefening „Grand Repulse” moest toch nog in 207 gevallen rapport worden opgemaakt voor overtredingen tegen de „discipline” niettegenstaande de discipline tijdens deze oefening in het algemeen goed werd gehandhaafd.

ad b. *Juiste wegaanduiding*

We zullen dit met een voorbeeld verduidelijken. Laten we eens aannemen, dat een veldprediker vanuit het etappe gebied met een auto op weg is naar een onderdeel van de 4e Divisie, welke zich te velde bevindt. Onze Dominé passeert de achtergrens van het Legercorps, want hij ziet bij herhaling zwarte borden met witte pijlen, waarop de woorden AXIS UP en in de rechterbovenhoek voorzien van het embleem van het legercorps. Dit geeft de veldprediker de overtuiging dat hij op de goede weg is, want hij begrijpt, dat hij zich nu langs de as van het legercorps beweegt. Dat gaat zo een tijdje door totdat plotseling een groot bord met de woorden „Verkeersinformatiepost” zijn aandacht trekt. Hij besluit halt te houden om hier te informeren. Daar komt reeds een Marechaussee op hem af, die hem niet naar zijn rijbewijs vraagt, maar hem vriendelijk verzoekt om zijn auto niet midden op het kruispunt te laten staan maar te parkeren in een laantje met mooie eikenbomen. Onze dominé doet zulks en gaat daarna de informatiepost binnen, die gevestigd blijkt te zijn in een gecamoufleerde tent aan de kant van de weg. Op zijn vraag waar zich het bedoelde onderdeel kan bevinden krijgt de veldprediker ten antwoord: „U volgt de bordjes AXIS UP van het legercorps nog ongeveer twee kilometer, daar begint de as van de 4e Divisie.

Deze volgt U tot dat U een bordje 81-5 tegenkomt, want dat is het tactische nummer van het onderdeel waar U wilt zijn.”

Onze dominé haalt zijn auto weer uit het eikenlaantje te voorschijn en vervolgt zijn tocht. Het klopt precies zoals men hem gezegd heeft, want na ongeveer 2 km verschijnen dezelfde borden met de woorden AXIS UP, maar nu in de rechterbovenhoek voorzien van het klaverblad, het formatie-embleem van de 4e Div. Dominé bevindt zich op de Divisie-as. Nu uitkijken naar een bordje 81-5. Na een aantal bordjes met andere nummers gepasseerd te zijn, wijst plotseling rechts een landweg in een bordje met 81-5 en even verder in deze weg staat wederom zo'n

bordje. Na een paar honderd meter is dominé bij zijn doel aangekomen. De wegaanduiding was juist geweest.

Voor een goed begrip van zaken diene dat het personeel van de Divisie Marechaussee Compagnie verantwoordelijk is voor de wegaanduiding in het gehele Divisiegebied, d.w.z. de assen en de wegen vanaf de as naar de Divisie cp en Stkw, depotgebied, aanvullingsplaatsengebied en cp van de infanterie regimenten worden aangeduid door de bij de Divisie ingedeelde Koninklijke Marechaussee.

Alle andere onderdelen duiden de wegen naar hun onderdeel vanaf de as *zelf* aan, m.a.w. deze onderdelen sluiten zichzelf aan op de bestaande Divisie-as.

Het is van groot belang dat voor de wegaanduiding borden worden gebruikt die zwart zijn geschilderd en van witte pijlen enz. zijn voorzien, aangezien de vroeger wel eens gebruikte witte borden met zwarte pijl te zichtbaar zijn vanuit de lucht.

Het is noodzakelijk dat de Commandant van een Marechaussee Compagnie zijn „Schilderswinkel” goed en doelmatig heeft ingericht, aangezien de compagnie in staat moet zijn snel over borden met een bepaalde aanduiding te kunnen beschikken. De in de uitrustingsstaat van de Compagnie voorkomende en binnenkort verstrekt wordende, zeefdrukinstallatie zal hier onschatbare diensten bewijzen.

ad d. *Het inrichten van verkeersposten*

Bij een Divisie wordt naar behoefte een verkeersbureau gevormd, waarin altijd een officier van G 4 zitting heeft. Het verkeersbureau maakt het wegeencirculatieplan, houdt de wegenkaart aan, maakt de marsorders e.d. en geeft orders aan de Div Mar O voor welke wegen van een wegaanduiding moeten zijn voorzien en op welke dag en waar een wegaanduiding moet zijn uitgezet of weggenomen.

De Div Mar O houdt zeer nauw contact met het verkeersbureau en overlegt met dit bureau op welke punten langs de marsweg hij verkeers(contrôle)posten der Marechaussee zal inrichten.

Op sommige verkeers(contrôle)posten wordt op aanwijzing van de Divisie Marechaussee Officier een logboek aangehouden: een tabel, waarin door personeel van de Marechaussee worden aangetekend de tijdstippen, waarop het hoofd en de staart van een bepaalde marsserie de verkeerscontrôlepost is gepasseerd. Verder worden op deze tabel aangetekend het aantal voertuigen van de marseenheid en eventuele bijzonderheden. Het logboek geeft de Commandant van een grote eenheid een inzicht omtrent de uitvoering van de bevolen mars.

ad e. *Het handhaven van een goede wegdiscipline*

Dit is een zeer belangrijke taak te velde. Wanneer een colonne-commandant zich niet stipt houdt aan de gegeven vaste orders uitgegeven voor de verplaatsingen in het algemeen dan wel aan het marsbevel uitgegeven voor een speciale verplaatsing in het bijzonder, loopt de gehele verplaatsing van de Divisie gevaar te worden gestagneerd.

Het personeel der Koninklijke Marechaussee zal de wegdiscipline met gestrengheid handhaven, aangezien dit noodzakelijk is. Deze handhaving van de goede wegdiscipline is ruim op te vatten; hieronder valt zowel het controleren van het juist opvolgen van het marsschema door

de colonnes als ogenschijnlijke kleinigheden, zoals bijv. het doen eindigen van zitten op daken van rijdende auto's het tijdens rusten niet geheel rechts van de marsweg blijven door personeel, het overschrijden van de voorgeschreven snelheid e.d.

ad f. *Het coördineren van opsporingsonderzoeken*

Ziehier de klassieke taak voor de Marechausee-Officier. Te velde zal de Div Mar O hiertoe dienen samen te werken met burgerpolitieorganen en vaak de in zijn Staf aanwezige onderofficier-rechercheur voor hulp en inlichtingen dienen in te schakelen. Bij meer belangrijke onderzoeken zal de Div Mar O direct de LKMarO inlichten daar deze, op Legercorps niveau, vaak in staat zal zijn aanwijzingen of inlichtingen te verschaffen die voor het onderzoek van belang kunnen zijn.

Te velde zal de opsporing in hoofdzaak betreffen daders van diefstallen, onbekend gebleven militairen, die op een of andere wijze schade aan militaire of particuliere eigendommen hebben toegebracht, bedrijven van zwarte handel, opsporing van deserteurs en achterblijvers. Tijdens de oefening „Grand Repulse” werden in enige gevallen daders van diefstallen opgespoord en nog tijdens de oefening door de ingedeelde Krijgsraad te Velde berecht.

ad g. *Informatieposten*

Op een informatiepost geeft marechausee personeel inlichtingen omtrent locatie van onderdelen, te volgen wegen daarheen, wegbezetting e.d. — verkeersinformatiepost —, dan wel omtrent de ligging van bepaalde secties en hoe deze te bereiken in een Commandopost of Stafkwartier van een grote eenheid. Deze laatste informatiepost is gelegen nabij toegang van Cp of Stkw.

Aan de rijweg voor de informatiepost bevindt zich doorlopend een Marechausee die tevens z.n. optreedt als verkeersregelaar.

Het Marechausee-personeel dat een informatiepost bedient moet zorg dragen altijd geheel „bij” te zijn. Het moet uit zichzelf bij herhaling controleren of de in hun bezit zijnde locatiestaat geheel is bijgewerkt, of alle op de telefoonlijst vermelde telefoonnummers nog kloppen e.d. Verder is vanzelfsprekend dit personeel bekend met alle tactische onderdeelnummers, weet adressen van dokter, brandweer, burgerpolitie enz.

ad h en i. *Achterblijvers*

De contrôle op de achterblijvers en het vlug terugzenden van achterblijvers naar hun onderdelen is een belangrijke taak voor de Koninklijke Marechausee. In het administratief bevel worden het beloop van de opvanglijn, de plaatsen der achterblijversposten en de achterblijversverzamel punten vermeldt. Achterblijvers van onderdelen, die niet in aanraking zijn met de vijand, worden door de zorg van hun commandant opgehaald op de achterblijversverzamel punten. Achterblijvers van in gevecht zijnde onderdelen worden door personeel van de K. Mar. van het achterblijversverzamel punt gebracht naar het dichtstbijzijnde contactpunt der onderdelen.

Op ieder achterblijversverzamel punt wordt door de K. Mar. een re-

gister aangelegd, vermeldende de personalia en onderdelen van alle aangehouden personen, en wat met hen gebeurd is. De Div Mar O zal dagelijks bij Hoofd G1 indienen een uittreksel uit het achterblijversregister.

ad j. *Krijgsgevangenenkooi*

Op de Divisie Verzamelplaats Krijgsgevangenen worden de krijgsgevangenen overgenomen door personeel van de K. Mar. Hier is door de zorg van de Genie een krijgsgevangenenkooi gemaakt, die verder door de zorg van de K. Mar. wordt ingericht en bewaakt. De Div Mar O zal voor deze bewaking personeel aanvragen bij Hoofd G1, zodat het personeel der K. Mar. beschikbaar blijft voor het tellen, visiteren en overbrengen van de krijgsgevangenen voor eventuele ondervraging door personeel G2.

Het Marechaussee personeel van de Krijgsgevangen Bewakings en Afvoer Compagnie van het Legerkorps voert de krijgsgevangenen zo spoedig mogelijk af naar de krijgsgevangenenkooi van het Legerkorps, alwaar deze krijgsgevangenen door personeel van de Krijgsgevangenen Doorvoer Compagnie worden doorgevoerd. De Luitenant van Bijzondere Diensten, ingedeeld in de Commandogroep van het politiepeloton van de Div. Mar. Cie. is in het bijzonder belast met de behandeling van de krijgsgevangenen.

Diensten binnen de commandopost of stafkwartier

Binnen de cp of stkw levert de K. Mar. in de allereerste plaats de informatiepost. Elke Marechaussee die deel uitmaakt van de bezetting van een informatiepost bedenke doorlopend, dat het eerste onderdeel dat men bij een bezoek aan een cp of stkw ontmoet, de informatiepost is.

De eerste indruk die men krijgt aangaande de cp of stkw doet men op bij de informatiepost! Laat deze eerste indruk altijd onverdeeld gunstig zijn, door het geven van juiste en correcte informatie, in voorkomend geval in een vreemde taal. Verder levert de K. Mar. een lijfwacht voor de Div-C of LK-C, controleert de bezoekers van de operatietent en levert veelvuldig patrouilles binnen de cp of stkw ter controle van de nakoming van de orders uitgegeven voor de handhaving van tucht en discipline.

In het bovenstaande hoop ik een indruk te hebben gegeven van de diensten die een Div. Mar. Cie te Velde heeft te verrichten. Een Legerkorps Marechaussee Cie werkt op analoge wijze in het Legerkorpsgebied. Opzettelijk is in het bovenstaande niet behandeld de interne werkwijze in een compagnie zelf, zoals het opmaken van rapporten en processen-verbaal, de behandeling van in beslaggenomen goederen, het samenwerken met de Krijgsraad te Velde e.d. Deze laatste werkzaamheden, die voor een buitenstaander niet erg interessant zijn, vergen overigens, speciaal te Velde, zeer veel arbeid en tijd.

Het gebruik van de MOS-codering in het aanvullingssysteem bij de infanterie

door A. VAN HOUTE, Kapitein der Infanterie.

A. Inleiding

1. Begrippen

a. *MOS-Codenrs.*: Military Occupational Specialties, zoals omschreven in (USA) SR 615-25-15, met vermelding van taakanalyse en functiewaardering. De MOS-nrs. bestaan uit 4 cijfers, het eerste cijfer is de rangaanuiding, de volgende drie cijfers hebben betrekking op de taakanalyse.

Wanneer het eerste cijfer „1” is, wil dit zeggen dat in de KL de rang kan lopen t.m. sergt maj; „2” t.m. sergt; „3” t.m. kpl; „4” t.m. sld I; „5” t.m. sld.

Hiernaast worden in de USA voor rangaanuiding gebruikt „Grades” E 1 t.m. E 7. Deze „Grades” zijn voor de KL als volgt geïnterpreteerd:

E 1 t.m. E 3	sld	} Zie ook SR 615-25-15.
E 4	sld I	
E 5	kpl	} Hier verder niet behandeld.
E 6	sergt	
E 7	sergt maj	

N.B. Alleen de „Grades” E 6 en E 7 volgen de oo-opleiding!

b. *BASISMOS-nrs.*: Deze geven aan, de kennis welke de dpl medebrengt bij zijn intrede in de parate troepen en welke de basis is voor zijn verdere functionele vorming aldaar.

c. *ADVIESMOS-nrs.*: Deze geven aan, het advies van de depôt (school)-commandant inzake de mogelijke uiteindelijke functie van de dpl bij de parate troepen.

d. *EINDMOS-nrs.*: Deze geven aan, de kennis welke de dpl moet bezitten voor een bepaalde functie, na voltooiing van zijn gehele opleiding (einde van zijn eerste oefening).

2. Wezen van het aanvullingssysteem

a. Het aanvullingssysteem is erop gericht de man, die voor het vervullen van zijn dienstplicht onder de wapenen is, door opleiding in fasen geschikt te maken voor die oorlogsfunctie waarvoor hij qua aanleg het meest geschikt is.

b. De opleiding vangt aan op het moment dat hij in dienst treedt en eindigt bij het einde van de eerste oefening.

c. De gehele opleiding is gebaseerd op een systeem waarin een doorlopende selectie wordt toegepast.

3. Toepassing (voor sldn)

a. In het huidige aanvullingssysteem in Nederland wordt elke 2 maanden een lichtingsploeg opgeroepen, die, in het algemeen, gedurende 4 maanden een individuele opleiding ontvangt in een depôt. Aangezien de eerste oefening, in het algemeen, 20 maanden bedraagt, zullen deze

421 bish.

dwz

3 vdg's

17 oon

70 manschappen

90 Paraat.

6 fillerlichtingen

- 7 per li. mansch.

1964

3 fillerli.

- 6 per li.

vdg's

+ 3 per li.

dpln 16 maanden bij de parate troepen dienen. Hieruit volgt tevens dat de parate troepen uit 8 lichtingsploegen of lagen zijn opgebouwd. Elke lichtingsploeg dient daarom 1/8 van de parate sterkte te bedragen. Op het moment dat de oudste (1e) ploeg met groot verlof gaat, komt de nieuwe (9e) ploeg binnen.

N.B. Bij de Cavalerie is de depôtopleiding veelal 6 maanden, de parate troepentijd dus 14 maanden en het aantal ploegen 7.

b. Om de parate troepen inderdaad doorlopend gevechtsklaar te doen zijn, is het noodzakelijk dat *elk onderdeel t.m. het laagste niveau (groep)* uit 8 lagen is opgebouwd. Wanneer echter nieuw aangekomen „fillers” (onder het motief dat dan de verdere opleiding „eenvoudiger kan verlopen”) samengevoegd zouden worden in één of meerdere pelotons, kan dit peloton niet als volledig paraat worden beschouwd en dus de betreffende cie enz. ook niet meer. Bovendien zal dit peloton na 16 maanden „en bloc” met groot verlof gaan en weer moeten worden opgevuld met de op dat moment binnenkomende nieuwe fillers, enz.

c. In de praktijk is gebleken dat een onderdeel met ong. 15% jonge, onervaren aanvullers, *mits gelijkelijk verdeeld*, nog als paraat kan worden aangemerkt.

4. Toepassing (voor adsp res offn en dpl oon)

V.w.b. adsp. res offn en dpl oon bedraagt de vóóropleiding 10 maanden, de eerste oefening 24 maanden, de tijd bij de parate troepen dus 14 maanden, zodat hier steeds 7 lagen aanwezig zullen zijn, groot 1/7 van de parate sterkte.

5. Eisen te stellen aan een filler

De eisen die aan een jonge filler (zie 3) gesteld moeten worden, zijn:

- Hij moet zich op het gevechtsveld kunnen handhaven.
- Hij moet *de eenvoudigste vorm* van de functie waarvoor hij bestemd is, kunnen vervullen (handlangersdiensten).

B. De opleiding vóór de indeling bij de parate troepen

1. De opleiding in het depôt

a. Alle dpln ontvangen een gelijke basisopleiding (1e t.m. 8e week).

b. Op grond van het bovengenoemde MOS-systeem worden nu die dpln, die bestemd zijn voor min of meer gelijkvormige toekomstige functies, na selectie, voor hun voortgezette opleiding (9e t.m. 16e week) in het depôt samengebracht in één opleidingsgroep, waar zij een zodanige elementaire kennis ontvangen, dat zij als handlanger in die opleidingsgroep bij de parate troepen bruikbaar zijn en aldaar verder voor hun uiteindelijke functie kunnen worden opgeleid.

c. Andere dpln worden geselecteerd om m.i.v. de 9e week hun opleiding te vervolgen aan de SROI/KSI (zie 2), dan wel om een specialistische opleiding te ontvangen bij opleidingseenheden buiten het depôt (zie 3).

d. Om de opleidingen in de depôts zo efficiënt mogelijk te doen verlopen is het aantal opleidingsgroepen zo klein mogelijk gehouden.

e. Overzicht I geeft een beeld van de opleidingsgroepen tijdens de voortgezette opleiding bij de infanterie, met vermelding van de betreffende basismosnrs.

OVERZICHT I
Opleiding dpl sldn in de infanterie depôts

		opleidingsmaanden					
		1	2	3	4	basismosnrs	
BASISOPLEIDING	Chauff.		↓	↑	1)	4345	
	Tirailleurs				2)	4745	
	Zw inf wapenen					4745/4345	
	Inf pioniers				2)	4812	} A .30 mitr } B 81 mm mr } C 75 tlv } D 4.2" mr } 2704 3) } } 3577 3)
	Verbinding				2)	4812/4345	
	Vuurwapenbestr				5)	3729	
						3729/4345	
					4641	} (lijnw/centr) 4)	
					4641/4345		
					4647	} (rtfn/BK) 4)	
					4667/4345		
					5586		

- 1) 1 maand chauffeursopleiding, daarna 1 maand tirailleuropleiding, of omgekeerd.
- 2) Uit alle opleidingsgroepen worden in de 4e maand enige dpln opgeleid voor chauffeur-dubbelfunctie.
- 3) Om de parate troepen te ontlasten en mede gezien het grote belang van deze categorieën, wordt uit de groep 4.2" mr in het depot reeds een nadere specialisatie toegepast voor vuurregeling (2704) en terreinmeetdienst (3577). Deze opleidingen hebben eenmaal per 4 maanden plaats met dubbele ploegen.
- 4) Dit personeel is uitsluitend bestemd voor de verbindingspelotons van het regiment en het bataljon infanterie. Een rtfn uit een tir cie heeft het tir mosnr. (4745).
- 5) Deze opleiding heeft om praktische overwegingen plaats aan de Infanterieschool en wel eenmaal per 4 maanden met dubbele ploegen.

Fillers uit de infanteriedepôts zullen dus bij overgang naar de parate troepen behoren tot één van de in Overzicht I aangegeven 6 opleidingsgroepen (basismosnrs.). Verdere mogelijkheden zijn er niet. Zo zal b.v. een dpl voor het V & I Pel (mosnr. 4761) niet als zodanig uit het depôt komen. (Komt door selectie voort uit de opleidingsgroep „Tirailleurs”, mosnr. 4745). Uit de 6 opleidingsgroepen (speciaal uit de groep „Tirailleurs”) zullen bij de parate troepen middels selectie en specialisatie *alle* benodigde „normale” mosnrs. moeten voortkomen. (Zie C 2).

2. De opleiding tot res off en dpl oo

a. De adsp. res offn en dpl oon verlaten na de basisopleiding het depôt om gedurende 8 maanden een opleiding te volgen aan de SROI/KSI. Hierbij zijn de eerste 6 maanden van de SROI (KSI)-opleiding voor ieder gelijk, gedurende de laatste 2 maanden treedt specialisatie op.

b. Overzicht II geeft in algemene zin een beeld van de opleiding aan de SROI (KSI), met aanduiding van de basismosnrs.

Evenals bij de dpl sldn zullen ook hier uit de 5 opleidingsgroepen (en wederom speciaal uit de groep „Tirailleurs”) bij de parate troepen middels selectie en specialisatie *alle* benodigde „normale” off- en oofuncties moeten voortkomen. (Zie C 3).

OVERZICHT II
Opleiding adsp res offn/dpl oon aan de sroi/ksi

	opleidingsmaanden										basismosnrs			
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	offn x)	oon		
BASISOPLEIDING	ALGEMENE OPLEIDING AAN DE SROI / KSI										Tirailleurs	1542 T	1745	
											Zw inf wapenen	1) 1542-B C D	A 1812-B C D	A 81 mm mr 75 tlv 4.2" mr
											Inf pioniers	1) 1504	1729	
											Vbd	1) 0200	1542	
											Vwpnb	1) 1542 G	1586	

x) De mosnrs voor offn (+ adjoon) zijn vermeld in TM 12-406. Zij staan *geheel los* van de mosnrs. voor oon en sldn.

1) In verband met de geringe aantallen vinden deze opleidingen om praktische redenen plaats eenmaal per 4 maanden, met dubbele ploegen. (Bij de Infanterieschool).

3. De opleiding tot specialist (vaklieden)

a. Het personeel (adsp oon en sldn) dat qua toekomstige functie een zeer gespecialiseerde opleiding behoeft (zoals monteurs, bevoorradingspersoneel, schrijvers), verlaat na 2, 3 of 4 maanden het depôt, om aansluitend zijn verdere opleiding te ontvangen bij opleidingseenheden buiten het wapen der infanterie (bv. STD, Sch. Int, Sch. VbdD, COAK).

b. Vaklieden, die, vóór zij naar de parate troepen overgaan, een opleiding genieten van meer dan 6 maanden, hebben een eerste oefentijd van 24 maanden. Zodoende heeft de aanvulling van vaklieden plaats in:

8 lagen, indien de totale vooropleiding 4 maanden bedraagt;

7 lagen, indien de totale vooropleiding 6 maanden bedraagt;

8 lagen, indien de totale vooropleiding 8 maanden bedraagt.

c. Vaklieden ontvangen bij de overgang naar de parate troepen eveneens een basismosnr. Gezien de zeer gespecialiseerde vooropleiding zullen in het algemeen uit deze categorieën geen functies met andere mosnrs. meer behoeven te worden geselecteerd. Het basismosnr. is in dat geval dus tevens eindmosnr. De verdere vorming tijdens de indeling bij de parate troepen zal hier in het algemeen bestaan uit het opdoen van *practische ervaring* in de functie.

N.B. *Specialisten dienen, ook indien zij tijdelijk overcompleet zou-*

den zijn, in hun functie tewerkgesteld te worden, aangezien anders hun vaardigheid aanmerkelijk zal verminderen.

C. De opleiding tijdens de indeling bij de parate troepen

Deze valt in 2 facetten uiteen.

1. De opleiding in fasen

Dit is de trapsgewijze verdere opleiding van de aanvuller, die in eerste instantie wordt gebruikt voor handlangersdiensten, b.v. bij de stuksbediening van een ost wapen als munitiedrager. Na verloop van b.v. 4 maanden zal hij in staat moeten zijn op te treden als helper en weer enige tijd later als schutter. De besten zullen het tot korporaalsfuncties kunnen brengen, zoals plv grc. We zien dus een steeds verder „doorschuiven” naar moeilijker taken. De opleiding hiertoe (*hoofdzakelijk in de praktijk*) zal in beginsel bij het stuk, in de groep en in het peloton moeten plaats vinden. Voor noodzakelijk theoretisch onderricht kunnen de jonge fillers eventueel voor enkele uren worden gecentraliseerd, doch zij keren daarna onverwijld naar hun groep, enz. terug. „PRACTISCH DOEN” MOET HOOFDZAAK BLIJVEN.

De opleiding in fasen moge hier verder onbesproken blijven, als zijnde niet van invloed op de mos-codering.

2. De verdere selectie en specialisatie (Sldn)

a. Zoals onder B 1 vermeld, moeten uit de diverse opleidingsgroepen (basismosnrs.) nog verscheidene andere mosnrs. voortkomen. Als voorbeeld moge in Overzicht III de opleidingsgroep „Tirailleurs” (mosnr. 4745) nader worden uitgewerkt.

Slechts de foto-onderzoeker (mosnr. 1890) krijgt een aanvullende cursus. Verder is voor enige functies een burgervooropleiding vereist. De overige functies zullen verkregen moeten worden na observatie, grondige selectie (vooropleiding interesse, enz.) en tewerkstelling op proef. De

OVERZICHT III Uitsplitsing basismosgroep 4745 (tirailleurs)

basismosnr.	eindmosnrs.	functie	opmerkingen
4745	1745	kpl plv grc	
	1821	onderh draagb wapenen	
	1890 ¹⁾	foto onderzoeker	
	2442	spec welzijnszorg	
	3050	timmerman	burgervooropleiding
	3070	tekenaar	idem
	3567 *)	spec int voorl en alg ontw	
	4121 *)	hersteller	idem
	4745 *)	tirailleur ²⁾	
	4761 *)	verkenners	
4814 *)	tekenaar, operatiën		

¹⁾ Volgt na 4 maanden dienst bij de parate troepen een cursus van 12 weken aan de SMID.

²⁾ M.i.v. oppasser*, ordonnans*, klaroenblazer* en radiotelefonist.

*) Kunnen tevens chauffeur zijn en komen alsdan voort uit degenen die in de 4e maand van de depotopleiding een rijopleiding hebben gevolgd. (Zie noot 2) bij Overzicht I.)

eigenlijke scholing zal verkregen moeten worden door de man het werk, onder leiding en contrôle, *practisch* te laten doen. (De diensttijd in de parate troepen is 16 maanden!).

b. Een probleem *lijkt* wellicht de vorming van het vbd personeel in de tir cie (rtfn, klbl, enz.). Vaak wordt de vraag gesteld waarom dit personeel in het depôt geen vbd opleiding krijgt. Het antwoord is eenvoudig: Het mosnr. van dit personeel is 4745. Dit duidt er op *dat zij in de eerste plaats tirailleur zijn en als zodanig moeten kunnen vechten. Als neventaak* moeten zij met bepaalde, *zeer eenvoudige* vbd middelen om kunnen gaan.

Elke tirailleur nu, ontvangt in het depôt een oriëntatie op de RC-1. Met deze kennis (en event. interesse!), kan hij, na een korte, eenvoudige theoretische scholing, spoedig als ordonnans optreden met de RC-1, waarmede hij in de praktijk verdere ervaring op moet doen. (Aangetekend zij nog, dat de radio er in eerste instantie is voor de c, die er *zelf* gebruik van moet kunnen maken).

De beste ordonnansen kunnen, na enige tijd en na een korte theoretische bijscholing, worden gebruikt voor rtfn (RC-2), waarbij zij wederom de nodige routine zullen moeten verkrijgen door het *practisch* doen. Een soortgelijk „probleem” treedt uiteraard ook op bij de ost cie en de zwmr cie.

*In verband met het bovenstaande moet dan ook met nadruk ge-
waarschuwd worden tegen „overspecialisatie”.*

c. De selectie, opleiding en indeling in de uiteindelijke functie (eindmosnr.) is *de verantwoordelijkheid van de c-parate troepen.*

De depôtc kan hierbij behulpzaam zijn door die dpln die reeds in het depôt blijk geven van aanleg in een bepaalde richting (functie) een adviesmosnr. te geven voor die bepaalde functie. Dit blijft echter een advies dat voor c-parate onderdeel *niet* bindend is, doch hoogstens een aanwijzing.

C-parate onderdeel is dus geheel vrij in de uiteindelijke bestemming (functie) van de man, mits hij blijft *binnen* het gebied van het basismosnr., dat *wel* bindend is. In het behandelde geval van basismosnr. 4745 is er dus keuze uit 11 verschillende eindbestemmingen.

N.B.: Alleen in die gevallen, waarbij binnen het gebied van het basismosnr. absoluut geen bestemming voor de man te vinden is (b.v. ABOHZIS-wijziging), kan hij een andere functie krijgen. Dit moet echter hoge uitzondering blijven!

3. *De verdere selectie en specialisatie (offn en oon)*

a. De vaandrags en dpl sergtn ontvangen bij de parate troepen geen eigenlijke verdere opleiding in fasen, zoals de sldn. Zij worden immers direct als c van een peloton, groep of overeenkomstige eenheid tewerkgesteld. Hun vooropleiding zal dus zodanig moeten zijn, dat zij theoretisch voor hun taak berekend zijn. Tijdens hun indeling bij de parate troepen zullen zij de nodige *practische* ervaring moeten opdoen voor het bekleden van hun functie.

b. Op analoge wijze als bij sldn heeft bij adsp. res. offn en dpl oon verdere specialisatie plaats. Zo dienen b.v. uit de groep „Tirailleurs” van de SROI 21 mosnrs. voort te komen. Zie hiervoor Overzicht IV.

OVERZICHT IV
Uitsplitsing basismosgroep 1542 T (offn-tirailleur)

basismosnr.	eindmosnrs.	functie	opmerkingen
1542 T	0600	off motortransport	1)
	1542 T	„ tirailleur	
	1930	„ liaison	
	2030	adjutant (ordonnans off)	
	2110	AG; adjutant, ts S1	2)
	2162	stafoff G3/S3	3)
	2430	off gravendienst	4)
	2900	c-stafcie	
	2910	c-vzg cie	4)
	4010	stafoff G4/S4	4)
	4114	voedingsadviseur	5)
	4514	off bevoorr mun	6)
	5004	„ int voorl en alg ontw	
	5401	„ LVD	7)
	5521	„ LO	8)
	5661	sportleider	8)
	8103	off MJD	9)
8503	foto onderzoeker	10)	
9301	stafoff G2/S2	7)	
9312	off verkenningen	7)	
9318	specialist slagorde	7)	

- 1) Na 4 maanden parate troepen: 4 weken STD.
- 2) idem : 4 „ COAK.
- 3) idem : 6 „ ABC-School, indien nevenfunctie
ABC-off.
- 4) idem : 4 „ School Intendance.
- 5) idem : 6 „ Koksschool.
- 6) idem : 2 „ School Intendance + 2 weken
praktijkopleiding.
- 7) idem : 6 „ SMID.
- 8) In aansluiting SROI : 4 „ SMLO.
- 9) Na afloop eerste oefening over naar MJD (alleen Mr.i.d.R.)
- 10) Na 4 maanden parate troepen: 12 weken SMID.

We zien dat de specialisatie hier veelal wordt verkregen middels een aanvullende cursus van 4-12 weken, na 4 maanden dienst bij de parate troepen. Deze termijn is gesteld om de cn gelegenheid te geven selectie toe te passen en event. een man in een bepaalde functie „uit te proberen”, onder contrôle van de oude functionaris. (C-SROI/KSI kan hierbij behulpzaam zijn door het toekennen van een adviesmosnr). I.v.m. grote oefeningen en manoeuvres bij 1 LK-odln, worden deze aanvullende cursussen niet gegeven in de periode Juni t.m. September. Het zal dus noodzakelijk zijn bepaalde mensen, i.p.v. na 4 maanden, na 2 of 6 maanden een dergelijke cursus te laten volgen. In dit verband is het van belang er op te wijzen dat het wenselijk is, dat de S 1 in samenwerking met de S 3 (en ook de cc!) een „datumlijst” bijhoudt, waaruit valt op te maken wanneer bepaalde functionarissen met groot verlof gaan, opdat tijdig vervangers kunnen worden opgeleid. (Dit laatste geldt uiteraard ook voor sldn functies).

c. Aangezien de aantallen op te leiden vaandrags resp. dpl sergtn zijn gebaseerd op alle organieke subalterne officiers-functies, resp. op alle organieke oo-functies t.m. sergt maj, bij de parate troepen, zou

er een overcompleteet ontstaan bij 1 LK, daar een aantal functies wordt vervuld door beroepspersoneel.

Het overcompleteet wordt daarom ter beschikking gesteld van de Wapeninspecteur, voor tewerkstelling als instructeur bij depôts. Er zij echter uitdrukkelijk op gewezen dat bij 1 LK steeds een *klein* surplus aan vdg's en dpl sergtn aanwezig zal moeten blijven om in de gelegenheid te zijn de aangewezen functionarissen naar de aanvullende cursussen te zenden (zie Overzicht IV), *zonder* de organieke aantallen aan te tasten.

D. Slot

1. Om het aanvullingssysteem goed en vlot te doen verlopen, is het noodzakelijk, dat iedereen die op enigerlei wijze hierbij is betrokken, dit systeem kent en begrijpt, om het ook *juist* te kunnen toepassen.
2. Hoewel depôts en parate troepen nevensgeschikt zijn, is het aan te bevelen dat er tussen deze onderdelen een innig *informeel* contact bestaat over opleidingsaangelegenheden (peil, tekortkomingen, wensen, enz.).
3. Het verloop van *alle* opleidingen, met vermelding van de mosnrs., v.w.b. het wapen der infanterie, is schetsmatig weergegeven in de bijlagen van de brief van de Inspecteur der Infanterie d.d. 16-12-'53, nr. 31022210/31216201.

Nieuwe uitgaven

WEERMAGSWOORDEBOEK (Engels-Afrikaans. Saamgestel deur die Krijgsraad met medewerking van die Vaktaalburo van die Suid-Afrikaanse Akademie vir Wetenskap en Kuns. 1954. Gedruk in die Unie van Suid-Afrika deur die staatsdrukker, Pretoria.

„Op 14 Desember 1949 is 'n krijgstaalraad deur die Minister van Verdediging aangestel met die volgende twee hoofopdragte; naamlik:

Om die Afrikaanse tegniese terme wat die drie weermagsdele nodig het, te standaardiseer en uit te gee, sowel as om aanbevelings in verband met die bevordering van taalgelykheid bij die verdedigingsmag in die algemeen te doen”.

Op 21 Juli 1953 was het werk klaar. Een machtig werk van meer dan 31.000 woorden en uitdrukkingen. Niet voor

niets zegt de Minister van Verdediging in zijn voorwoord: „Dit is baanbrekerswerk wat gedaen is en daar lê nog 'n reusetaak voor om die toenemende rol van die Afrikaanse taal as volwaardige gebruiksmiddel in die weermag tot syn reg te laat kom”.

Een — oek voor Nederlanders — zeer bruikbaar woordenboek, dat volkomen op de hoogte van zijn tijd is. De lijst van namen van de leden der vertaalraad na-gaande worden wij getroffen door de vele zuiver Nederlandse en zeer bekende namen als van kolonel Jacobs, kapitein Steyn van Rooyen, commandant Smuts, luitenant Maritz, kolonel Bierman, majoor Gey van Pittius, majoor Retief. De oude Nederlandse stam in het verre Zuid-Afrika is nog springlevend.

B. K.

De ABC-oorlogvoering

door G. K. FRAAY, *Majoor der Infanterie.*

III (Slot van blz. 253, Nr 6)

DE ATOOMOORLOGVOERING

De ontwikkeling van de atoomwapens wordt slechts kort behandeld door in de herinnering te roepen de ontploffing van de eerste bom op 16 Juli 1945 te Alamagordo in Nevada en de beide op Japan geworpen bommen, nl. op 6 Aug. 1945 op Hiroshima en op 9 Aug. op Nagasaki.

De ontwikkeling is zeer snel gegaan en is nog lang niet ten einde, doch het resultaat is reeds nu, dat aan geallieerde zowel als aan Russische zijde deze wapens beschikbaar zijn en in een mogelijk conflict met het gebruik aan beide zijden rekening dient te worden gehouden.

De op Japan geworpen bommen worden aangegeven als zg. 20 K.T.-bommen, d.w.z. dat de uitwerking te vergelijken is met die van 20 kiloton (= 20.000 ton) T.N.T. De uitwerking op de Japanse steden kon zo groot zijn, doordat o.a. de verrassing hier voor 100% werd bereikt, omdat voor één enkel vliegtuig geen luchtalarm werd gegeven.

De uitwerking van een atoomexplosie is zeer groot en wordt veroorzaakt door hitte, luchtdruk en radio-activiteit, welke laatste categorie zowel direct als indirect kan zijn.

Geen van deze drie componenten was voor de geleerden, die de eerste bom construeerden, vreemd. Immers, de hitte en luchtdruk kwamen ook reeds voor bij de normale explosies met bekende springstoffen terwijl de radio-activiteit ook reeds bekend was.

De radio-activiteit bestaat uit alfa- en beta-deeltjes, gammastralen en neutronen.

Al naar gelang de hoogte waarop de bom springt, verschilt de uitwerking van hitte, luchtdruk en radiatie. Er worden onderscheiden:

a. *hoge explosies* met een springpunt boven de 150 m. De vuurbol raakt hier dan niet meer het aardoppervlak omdat de straal bij een 20 K.T.-bom ongeveer 150 m. is. Hitte- en luchtdrukwerking zijn hier maximaal;

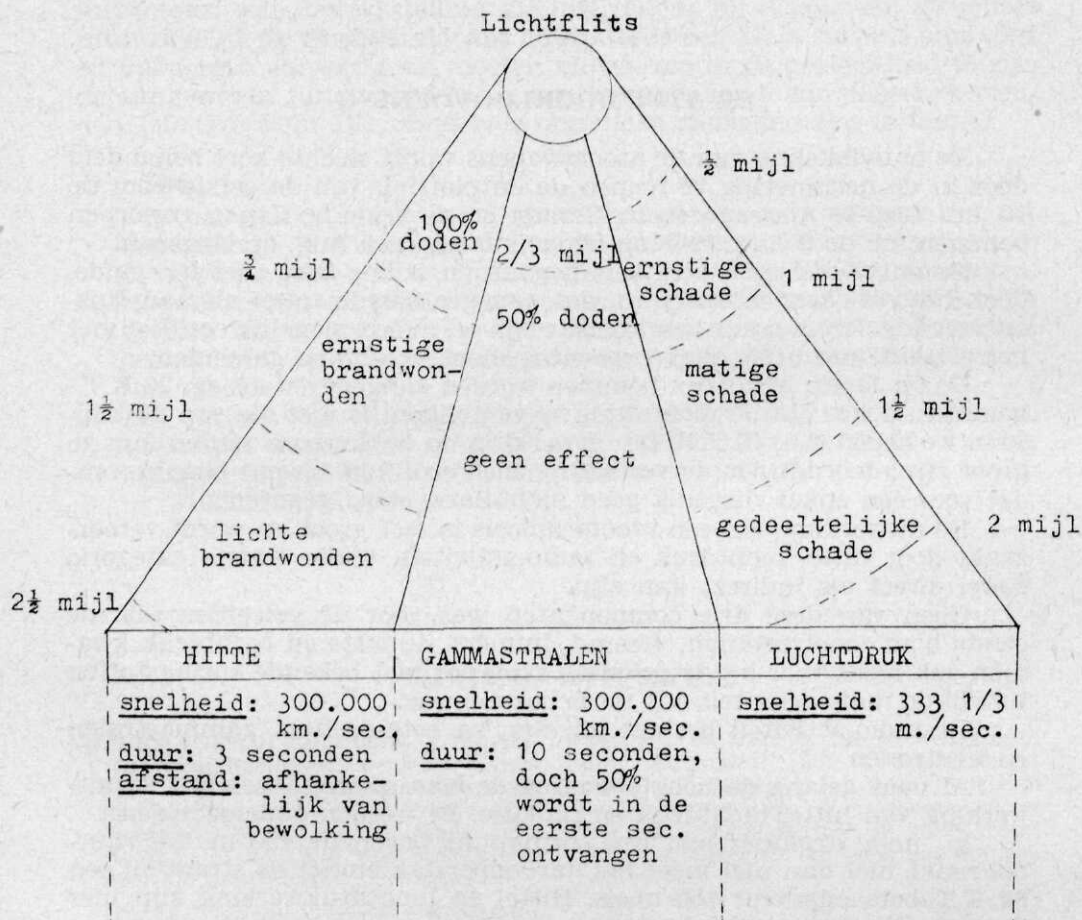
b. *grond- of lage explosies* tot plm. 30 m boven de grond, waarbij door de krater die ontstaat, luchtdruk- en hittewerking minder zijn, doch blijvende radio-activiteit van de bodem optreedt.

c. *onder grondexplosies* waarbij een grote krater ontstaat met veel blijvende radio-activiteit, terwijl de opgeworpen aarde een wolk van stof (de zg. Basis Rook) enz. vormt, die door haar radio-activiteit gevaarlijk is. Hitte en luchtdruk zijn hier minimaal. Tot nu toe hebben geen explosies ondergronds plaatsgevonden;

d. *de onderwaterexplosie*. Hierbij vormt het opgeworpen water analoog aan de ondergrondexplosie een basis mist. Ook deze is gevaarlijk door haar radio-activiteit.

De op Japan geworpen bommen werden beide op een hoogte van plm. 600 m tot explosie gebracht en behoorden dus tot de hoge explosies, waarbij een zo gunstig mogelijk gebruik werd gemaakt van de hitte- en luchtdrukwerking.

Tot het verkrijgen van een inzicht in de uitwerking van een 20 K.T.-bom die op 600 m hoogte explodeerde op *ongedekt personeel*, wordt verwezen naar bijgaande schets.

N.B. Tot $\frac{2}{3}$ mijl in de gammasector 100 % doden.

Om U een indruk te geven van de verwoestingen die aan materieel worden teweeggebracht, enkele voorbeelden:

- tot \pm 500 m krijgen tanks en zware artillerie zware schade,
- tot \pm 1000 m lichte voertuigen en lichte artillerie ernstige schade,
- tot \pm 1500 m voertuigen middelmatige schade, radio en radar en lichte staalconstructies ernstige schade,
- tot \pm 2000 m artillerie lichte schade,
- tot \pm 2500 m radio en radar, voertuigen middelmatige schade.

Wanneer het personeel zich heeft ingegraven, wordt de invloed aanzienlijk minder. De beschermende laag, die zich tussen de man en de explosie bevindt, reduceert, afhankelijk van de stof, de gammastralen.

Elke stof heeft zijn zg. halveringsdikte waaronder wordt verstaan die hoeveelheid van de betrokken stof, die nodig is om de straling tot de helft terug te brengen. Zij is voor alle stoffen verschillend, bv. voor:

staal	3.75 cm.
beton	11.25 cm.
aarde	18.75 cm.
water	26.25 cm.

Gammastralen planten zich, net als het licht, rechtlijnig voort, doch door de stofdeeltjes e.a. wordt toch $\pm 10\%$ ervan afgebogen, zodat een hoofdbedekking voor ingegraven personeel noodzakelijk is.

Bij de explosie op ± 600 m treedt geen radio-activiteit op van de bodem; hierdoor kan het terrein waarboven de explosie plaatsvond, practisch direct daarna worden betreden.

Dit is niet het geval met de lage explosie waar veel radio-activiteit optreedt en het gevaarlijk is zonder voorzorgen het terrein te betreden.

Alvorens het terrein in te gaan, dient de graad van besmetting te worden vastgesteld door middel van meetapparaten. Aan de hand van de daardoor verkregen gegevens kan worden berekend of en zo ja, hoe lang, men in een bepaald terreingedeelte mag vertoeven zonder gevaar voor schadelijke gevolgen.

Na deze korte beschouwing over de uitwerking van de atoombom volgen hier enkele opmerkingen over de invloed van atoomwapens op de tactiek. Het ligt geenszins in de bedoeling een uitgebreide tactische beschouwing te houden, doch meer om enkele problemen die door het gebruik van atoomwapens naar voren komen, nader onder de aandacht te brengen. Voor een juist begrip en om misverstanden te voorkomen, zal hierbij worden uitgegaan van de 20 K.T.-bom die op een hoogte van 600 m boven het aardoppervlak springt al mag worden verondersteld, dat het gebruik van kleinere, doch ook grotere bommen tot de mogelijkheden behoort.

Voor het gebruik van atoombommen in de aanval zowel als in de verdediging geldt steeds de uitspraak van de Amerikaanse Generaal S. Mc-Laid, n.l.:

You don't use a sledge hammer to drive a nail.

Het oude principe, dat niet meer energie moet worden gebruikt ter bereiking van het gestelde doel dan noodzakelijk is geldt onveranderd voor de nieuwe strijdmiddelen. De rest is verspilling.

De keuze van de atoomdoelen dient zeer nauwkeurig te geschieden, hetgeen inhoudt, dat steeds over goede inlichtingen moet kunnen worden beschikt.

Atoomdoelen kunnen zowel strategische als tactische doelen zijn, doch zij moeten aan enkele voorwaarden voldoen, t.w.:

- a. zij moeten groot genoeg zijn;
- b. zij moeten belangrijk genoeg zijn en
- c. zij moeten niet met conventionele middelen buiten gevecht kunnen worden gesteld om de opdracht te kunnen uitvoeren.

De strategische doelen zullen verder in het vijandelijk gebied liggen terwijl de tactische doelen zich in of nabij het gevechtsterrein zullen bevinden; het bombarderen van deze laatste zal een directe invloed hebben op de gevechtshandelingen.

Als niet te onderschatten strategische doelen kunnen dichte bevolkingscentra worden beschouwd. Het bombarderen daarvan heeft een enorme psychologische uitwerking en kan de weerstand in het achterland verlammen.

Daar verondersteld mag worden dat in een toekomstige oorlog beide partijen over atoomwapens beschikken en het doordringen van één vijandelijke bommenwerper reeds fatale gevolgen in dichtbevolkte steden of industriecentra kan hebben, dient de luchtverdediging hierop te worden ingericht. De ontwikkeling van nieuwe afweerwapens is dan ook een probleem van de eerste orde.

Reeds werd opgemerkt, dat over goede inlichtingen moet worden beschikt om de juiste keuze voor atoomdoelen te kunnen bepalen, doch de inlichtingen moeten ook snel verkregen worden; hoe langer het duurt eer een commandant zijn inlichtingen krijgt, des te groter is de kans dat het doel zijn waarde heeft verloren, want boven de tijd die verstrijkt eer de commandant zijn inlichtingen heeft, komt nog de tijd die nodig is om de atoombom boven het doel te brengen. Het logisch gevolg hiervan is, dat bewegende doelen veel minder geschikt zijn dan vaste doelen. Mobiliteit verkleint dus het gevaar van atoombombardementen. Spreiding doet dit eveneens, zoals bleek uit de voorwaarden waaraan een atoomdoel moet voldoen.

Voor oorlogsdoeleinden wordt bij de atoombomexplosie gebruik gemaakt van de enorme hitte- en luchtdrukwerking die in een onderdeel van een seconde een zo grote uitwerking heeft als geen enkele artillerieconcentratie in staat is te veroorzaken in hetzelfde tijdsbestek. Bovendien is de bom — wanneer ze per vliegtuig wordt geworpen — niet gebonden aan de dracht van kanonnen zoals de artillerievuren, zodat de bewegelijkheid is toegenomen.

De atoomexplosie is dus in wezen een uitbreiding van de vuurkracht. Door haar bewegelijkheid en grote uitwerking kan een volledige verrassing worden bereikt.

Bovendien geeft ze door haar enorme dodelijke en vernietigende uitwerking aan een commandant die deze wapens ter beschikking heeft de mogelijkheid om een tegenstander op het sterkste punt aan te vallen, waardoor langdurige en soms ingewikkelde manoeuvres niet meer nodig zullen zijn.

Hoe korter de tijd wordt tussen het tijdstip van het verkrijgen van inlichtingen over atoombomdoelen en dat, waarop de bom boven het doel kan worden gebracht, des te dichter komt de commandant die deze wapens ter beschikking heeft weer te staan bij de veldheren uit het verleden, die direct in het gevecht konden ingrijpen

De door de explosie verkregen verrassing dient tot het uiterste te worden uitgebuit, daar niet mag worden aangenomen, dat de vijand niet zal trachten zich te herstellen.

Bij een hoge explosie is het mogelijk bijna onmiddellijk daarna het terrein te betreden. Snelle troepen met voldoende stootkracht dienen daartoe direct na de explosie ten aanval te gaan en diep in het vijandelijk gebied door te dringen.

Doch wanneer deze snelle troepen ter beschikking staan, heeft de aanvaller — alvorens ten aanval te gaan — reeds een groot aantal problemen op te lossen waarbij hij risico's, afhankelijk van zijn beoordeling van de toestand, niet zal kunnen ontlopen. Enkele van deze problemen zijn: het kiezen van de legeringsgebieden, uitgangstellingen enz., ten einde geen atoomdoelen te vormen voor de verdediger, het snel concentreren van zijn strijdmacht, het probleem der verbindingen, de keuze

van zijn uur U enz. Zodra de aanval is geslaagd, komt wederom de spreiding van de strijdkrachten direct aan de orde.

Niet alleen de aanvaller, doch ook de verdediger komt thans voor moeilijke vraagstukken te staan. Daar hij het initiatief mist, is hij in het nadeel, zijn bewegelijkheid is in de meeste gevallen minder dan die van de aanvaller door zijn meerdere gebondenheid aan het terrein. Binnen het hem ter verdediging opgedragen gebied zal hij zijn opdracht hebben uit te voeren zonder zich aan vernieling door atoomwapens bloot te stellen. Daar de aanvaller hetzelfde principe huldigt, moet de verdediging:

- 1e. zodanig worden ingericht dat de aanvaller gedwongen wordt zijn troepen te concentreren om met succes te kunnen aanvallen;
- 2e. een dusdanige opstelling worden gekozen, dat geen atoomdoel wordt gevormd.

Afhankelijk van het terrein, de eigen toestand, opdracht en appreciatie van de vijand, zal de verdediger weloverwogen risico moeten nemen om aan de beide voorwaarden te kunnen voldoen.

De verder uit elkaar liggende steunpunten zullen elkaar niet meer met vuur kunnen steunen. De daardoor ontstane gaten moeten worden opgevuld met vuur en hindernissen, want in het oog dient te worden gehouden dat de aanvaller zal trachten zo spoedig mogelijk in en tussen de steunpunten te komen, om het gebruik van atoomwapens tegen te gaan. Daarnaast moet de verdediger zijn plannen voor één of meerdere tegenaanvallen gereed hebben voor de uitvoering waarvan hem wederom snelle en goede inlichtingen ter beschikking moeten staan, wil hij zijn eigen troepen niet aan gevaren van vernietiging blootstellen.

Om aan vernietiging te ontkomen gelden voor aanvaller en verdediger dezelfde punten, t.w.:

spreiding van doelen,
zoveel mogelijk camoufleren en
te allen tijde ingraven.

Om te vernietigen door deze wapens geldt:
beschik snel over de juiste inlichtingen.

Naast de hiervoor omschreven problemen bestaan er nog meer, die eveneens een bespreking waard zijn, zoals bv. de medische zijde t.a.v. het grote aantal slachtoffers waaraan in korte tijd hulp geboden moet worden, de logistieke vraagstukken en de ontsmetting en opsporing van radio-activiteit, doch de beknoptheid van deze serie artikelen dwingt deze problemen voorshands te laten rusten.

Slot

De vraag in hoeverre een gecombineerd gebruik van b.v. chemische en atomische middelen tot de mogelijkheden behoort, zal eveneens bij de lezer zijn gerezen. De Col. Hutchinson van het American Chemical Corps heeft in een artikel in de *Military Review* hiervan een voorbeeld gegeven t.a.v. mosterdgas en atoombommen, waarbij de atoombom o.a. de besmetting van mosterdgas ophief. Hoewel het hier een zuiver theoretisch geval betrof, toont het aan, dat een dergelijk gecombineerd gebruik niet tot de onmogelijkheden moet worden gerekend.

Conclusie

- 1e. De uitwerking van de atoomwapens is zeer groot en is te be-

schouwen als een uitbreiding van de tot nog toe gebruikte vuurwapens.

2e. Het gebruik van atoomwapens brengt geen veranderingen in de geldende principes van strategie en tactiek, doch wel in het gebruik der middelen.

3e. Om aan de uitwerking van de atoomwapens te ontkomen, moet

- a. de spreiding in breedte en diepte toenemen;
- b. aanhoudend aandacht aan de camouflage worden besteed;
- c. te allen tijde worden ingegraven;
- d. de mobiliteit worden opgevoerd.

4e. Om verspilling van atoomwapens te voorkomen, dient steeds snel over goede inlichtingen te worden beschikt.

Meningen van anderen

ORTHODOXIE VAN DE KRIJGSTUCHT

Mr G. P. Hoefnagels behandelt in De Militaire Spectator dd. Juni 1954 in bovengenoemd artikel een kernpunt in het wezen van de krijgstucht, dat alle aandacht verdient. In grote trekken kan ik mij verenigen met hetgeen de schrijver stelt, zij het, dat wellicht zijn slotconclusie enigermate vaag blijft.

Zoals o.m. de schrijver duidelijk doet uitkomen, dat er de laatste tijd het nodige ontbreekt aan het innerlijk besef bij vele meerderen ten aanzien van het handhaven van de krijgstucht door eigen voorbeeld (een feit, waarop de auditeur-militair plv. bij de Krijgsraad te velde Oost in het bijzonder heeft gewezen in het Mei-nummer 1954 van het Orgaan der A.V.N.R.O.) zo dienen we na te gaan, welke de oorzaken hiervan zijn en welke de mogelijkheden, om dit ernstig tekort te bestrijden. We kunnen het er gerust allen over eens zijn, dat het voorbeeld van de meerdere tot uitgangspunt moet dienen van een waarlijk naleven der krijgstuchtelijke bepalingen door de mindere. En we kunnen het evenzeer met de schrijver eens zijn, dat woorden hier van weinig nut zijn.

Het wezen van de krijgstucht wordt gevormd door zelf-discipline in de ruimste zin des woords. Hieronder dient men onder meer te verstaan: zelfbeheersing, besef van eigen persoonlijkheid, innerlijke beschaving, met als basis het geloof aan religieuze en culturele waarden, welke onvergankelijk zijn. Eerst als deze factoren aanwezig zijn, zij het wellicht in niet zo sterke mate, zij het in niet geheel evenredige wisselwerking, kan de krijgstucht praktisch „voorgeschoeld” worden aan hen, die bij het ver-

nemen van het woord „tucht” alleen al denken aan de tuchtschool en aan de knoet. Het moreel van de troep is afhankelijk van de moraal van de meerderen.

In de oorlogsjaren en ook nog geruime tijd daarna waren er kansen te over om de eigen moraal met voeten te treden, mits men niet al te zeer de wil bezat tot zelf-discipline. Deze kansen zijn in overmaat aangegrepen en vinden ongetwijfeld hun weerklink ook en steeds nog in het leger.

Zoals reeds moge blijken uit het boven gestelde heeft het weinig zin, om zonder meer de artikelen uit het Reglement op de Krijgstucht te bespreken. Hoewel allicht ten overvloede worde er hier nog eens op gewezen, dat bij de kadervorming naast het aankweken van aanvoerderscapaciteiten grote aandacht besteed wordt aan het uitdragen van die waarden, welke de meerdere moge stempelen tot iemand, die verantwoordelijkheid dragen zal ten aanzien van onder hem gestelden, en ook zal kunnen dragen, omdat deze meerdere de zelftucht kent en hem praktisch weet toe te passen in het actieve medeleven met de uitzonderlijke gemeenschap, welke de krijgsmacht vormt.

Eerst dan zal de meerdere in staat zijn de positieve waarden, die hij met zich draagt over te brengen op de minderen, en eerst dan mag en kan hij overgaan tot het behandelen van de artikelen, vermeld in het Reglement op de Krijgstucht. Dan ook zullen deze artikelen naar hun inhoud gaan leven voor de mindere en zal deze leren begrijpen, dat het Reglement niet zozeer uit verboden als wel uit geboden bestaat.

Mr W. H. J. CHARBON,
Res. 1e Lt der Inf.

Propaganda als ondersteuning van militaire operatiën

door P. J. HOUTZAGERS, *Kapitein der Infanterie.*

1. Een van de voornaamste wapens in het arsenaal van de psychologische oorlogvoering is ongetwijfeld de propaganda. Hoewel dit wapen in praktisch alle oorlogen van de oudste tot de moderne geschiedenis is toegepast, is het vooral in de laatste wereldoorlog zeer op de voorgrond gekomen en het heeft zich een bijzonder slecht odium verworven. Toch is het laatste ten onrechte, indien men bedenkt, dat een wapen niet aansprakelijk kan worden gesteld voor het gebruik (of misbruik!) dat men er van maakt. Evenmin is propaganda een middel, dat uitsluitend toekomt aan diegenen, die extreme politieke richtingen voorstaan. Het tegendeel is waar. In Nederland wordt — over pers en radio — dagelijks propaganda uitgedragen. Het feit, dat over het algemeen de aldus verkondigde principen met onze levensbeschouwing overeenkomen, is er waarschijnlijk de reden van, dat het ons minder opvalt. Hoe het zij, we kunnen er onze ogen niet voor sluiten en waar zowel in de laatste wereldoorlog als tijdens de gevechten in Korea propaganda als een „hulpwapen” is toegepast en het waarschijnlijk is, dat onze vermoedelijke tegenstander van dit hulpwapen op grote schaal gebruik zal maken, is het wenselijk van de mogelijkheden van dit „Wapen” in grote trekken kennis te nemen.

2. Propaganda wordt op verschillende wijzen gedefinieerd. Sommigen noemen het niet-gewapende overtuiging, in tegenstelling tot oorlog, als een wijze van overtuiging door middel van wapengeweld. Een definitie, die het dichtst het begrip propaganda omschrijft is: het tot uitdrukking brengen van ideeën op een dusdanige wijze, dat het object (dus het te beïnvloeden gehoor) overeenkomstig de opzet van de propagandist wordt beïnvloed.

Indien de propagandist rechtstreeks voor zijn identiteit uitkomt, wordt gesproken van „witte” propaganda. Tracht hij zijn identiteit te verbergen, dan wordt dit aangeduid met „zwarte” propaganda. Tussen deze twee vormen in, dus indien de bron min of meer in het onzekere wordt gelaten, spreekt men van „grijs”.

Naar de wijze van verspreiding, onderscheidt men „open” verspreiding, d.w.z. op door de tegenstander waarneembare wijze, en „bedekt”. In het tweede geval tracht men ontdekking tegen te gaan en is het veelal een opgave voor agenten, subversieven e.d.

Naast bovenstaande indeling wordt nog een andere gebruikt, t.w.

- strategische propaganda, indien de bevolking en troepen in het vijandelijke achterland het doel van de operatie zijn;
- tactische propaganda zo het object de vijand (de strijdmacht en/of de burgerij) *in* het gebied van de militaire operatiën is;
- consolidatie propaganda bestemd voor de bevolking in bevrijde en bezette gebieden.

3. In tegenstelling tot normale operatiën, waarbij veelal gewerkt wordt met meetbare factoren en ook het succes of falen van een onder-

neming spoedig is waar te nemen en te verifiëren, wordt een propaganda-actie in een zeer grote mate van onzekerheid gevoerd. Vele subtiele en dikwijls niet te voorziene factoren spelen in de reactie op propaganda een rol. Zelfs al heeft men de beschikking over alle inlichtingen aangaande 's vijands instelling, moreel, omstandigheden die een deprimerend effect hebben enz., dan is het nog bij lange niet te voorspellen, hoe de resultaten van een bepaalde actie zullen zijn. Een luidspreker-oproep gericht tot een volkomen ingesloten groep tegenstanders behoeft niet per se betere uitkomsten op te leveren, dan één gericht tot een vijandelijke eenheid, die in zeer gunstige omstandigheden verkeert, zoals uit het volgende moge blijken.

Tijdens de vijandelijkheden in Korea werd vanuit een vliegtuig een luidspreker-oproep gedaan, waarbij tot desertie werd aangespoord. Deze oproep had een ongemeen groot aantal overlopers ten gevolge. Bij nader onderzoek bleek, dat de overgelopen Chinezen als voornaamste drijfveer voor hun handelwijze het feit noemden, dat de oproep door een vrouw was uitgesproken. Ze waren de mening toegedaan, dat een tegenstander, die zich kon veroorloven vrouwen rustig in een vliegtuig boven hun linies te laten cirkelen wel ongehoord sterk moest zijn. Ze gaven zich daarom maar liever over. Men heeft ze in de waan gelaten en niet verteld, dat de hele toespraak in Tokio op een tape-recorder was opgenomen.

Hier komt nog een andere omstandigheid bij. Van het al of niet opvolgen van een oproep tot overgave, waarbij een bepaalde tijdlimiet wordt opgegeven, kan direct het effect worden waargenomen. Dikwijls echter worden propaganda-acties gevoerd, die voor een langere tijdsperiode zijn opgezet. In een dergelijk geval gaat het om het cumulatief effect en kan het voorkomen, dat een tegenstander zich zonder direct aanwijsbare oorzaken overgeeft. Hij is dan langzamerhand „rijp” gemaakt en enkele bijkomende persoonlijke grieven, b.v. over een commandant of een slechte verzorging, maken de maat vol en brengen hem ertoe over te lopen.

Men moet evenmin het aantal leden van de tegenstander onderschatten, die — al lopen ze niet over — toch onder invloed van propaganda goed werk doen, doordat ze of deze propaganda verder in hun omgeving uitdragen of door hun recalcitrant gedrag het moreel van de troep, waarvan ze deel uitmaken, ongunstig beïnvloeden. Dergelijke effecten van propaganda zijn uiteraard onmogelijk te meten. Een en ander illustreert echter hoe moeilijk het is, een propaganda-actie met een normale militaire operatie te coördineren. Bij deze moeilijke coördinatie baart voornamelijk de tijdsfactor de grootste zorg.

4. De militaire propaganda beoogt het verminderen van de gevechtswaarde van de tegenstander door het moreel aan te tasten. Indien de onderlinge binding van de leden van een groep en de binding van de groepsleden tot de leider voor een belangrijk deel de gevechtswaarde van de groep bepalen (zie artikel van Dir. Off. v. Gez. 2e kl. Ph. B. Bieger in *De Militaire Spectator van Febr. 1954*), is het duidelijk, dat de propaganda zal trachten deze bindingen te niet te doen om op deze wijze tot een destructie van de groepsgeest te komen.

In eerste instantie wordt getracht het moreel omlaag te brengen door bijv. de soldaat ertoe te brengen, dat het uitblijven van post, een slechte verzorging en verpleging, falende aanvoer (de primaire behoef-

tenbevrediging dus) en weinig of geen successen in gevechtsacties enz. aan het falen van de eigen leiders wordt toegeschreven. Vervolgens poogt men de enkeling dusdanig te beïnvloeden, dat hij tot een — zij het aanvankelijk nog passieve — houding van vervreemding ten opzichte van zijn groep wordt gebracht en hij de bindende krachten in de groep niet meer voelt of ze als hinderlijk ondervindt. Symptomen in dit stadium kunnen zijn zorgeloosheid, slechte discipline, onvoldoende zorg voor het lichaam en de uitrusting, laksheid in het opvolgen van orders, conflicten met meerderen, kankeren, doelloos rondhangen, ver onvoldoende militaire (gevechts) prestaties enz. De Amerikanen duiden dit verschijnsel aan met de term „disaffection”.

Hebben we in dit stadium nog te maken met een min of meer onbewuste, passieve reactie op de propaganda, anders wordt het als één of meer leden van de groep zich bewust en actief gaan gedragen en hierdoor willen en wetens gaan handelen tegen de belangen van de groep. In deze fase — door de Amerikanen „defection” genoemd — kunnen zich verschijnselen voordoen als: overgave zonder directe noodzaak (al of niet met medeneming van wapens en uitrusting), het opzettelijk laten mislukken van acties, overlopen, desertie, saboteren van orders, stemming kweken tegen leiders, opstand en munitie.

Een dergelijke uitwerking van de propaganda zal over het algemeen sporadisch voorkomen. Resultaten als stemming kweken tegen eigen leiders kunnen uiteraard niet door de propagandist worden geverifieerd.

5. Een propaganda-actie zal moeten worden ingedeeld in drie fasen.

In de eerste fase gaat het om het aantrekken en bijeen brengen van een gehoor. Alle studie en kennis betreffende karakter, instelling van tegenstander enz. zullen in dit stadium aan een vuurproef worden onderworpen. Men tracht wantrouwen en vooringenomenheid te overwinnen, zich naast de invloedssfeer van de vijandelijke leider een plaats te veroveren en deze — zij het aanvankelijk nog kleine — plaats door een waarachtige berichtgeving en oprechtheid tegen iedere verdachtmaking te verdedigen.

Bovendien moet hetgeen de propagandist te zeggen heeft van zoveel belang zijn, dat de leden van het gehoor het risico durven nemen, dat aan het kennismaken van de propaganda is verbonden. Men kan en mag niet verwachten, dat iemand een gevangenisstraf zal riskeren om naar een muziekprogramma te luisteren.

De propagandist zal de tegenstanders ervan trachten te doordringen dat hij kennis en begrip heeft voor hun omstandigheden. Hij zal zich zeer zeker niet als een haatdragend tegenstander voordoen. In tegendeel:
„wij zijn mensen zoals jullie, met al onze fouten en gebreken. Onze belangen lopen parallel.

We zouden vrienden kunnen zijn, indien niet . . . enz.”

In deze fase worden over de radio bijv. wel muziek en amusementsprogramma's uitgezonden; daarnaast worden echter de uitzendingen voldoende de moeite waard gemaakt, door bijv. de namen van gevangen genomen soldaten te vermelden. De propagandist zal zich er echter niet toe laten verleiden in dit stadium al propaganda te maken.

Ook kunnen pamfletten worden verspreid. Echter worden ook weer geen overtuigingen opgedrongen, doch uitsluitend factueel nieuws ge-

bracht. Van zeer veel belang is ook, dat het drukwerk op dezelfde wijze „opgemaakt” wordt als de tegenstander dat in zijn eigen land gewend is. Lettertype, indeling van artikelen, kolommen verdeling, koppen, illustraties, tekenstijl enz. dit alles moet hem vertrouwd voorkomen.

In de tweede fase van de propaganda-actie komt het erop aan de toehoorders bijeen te houden. Nu valt de nadruk op het bijbrengen en het onderhouden van vertrouwen in de berichtgeving. Verder het de tegenstander vertrouwd maken met de propagandist eigen zijnde afwijkende mening en overtuiging.

In eerste aanleg zal het in dit stadium nog steeds gaan om een zo uitgebreid mogelijke distributie van nieuws en feiten, die de vijandelijke soldaat zelf aan de waarheid kan toetsen. Veiligheidsoverwegingen kunnen er de oorzaak van zijn, dat bepaalde feiten moeten worden achtergehouden. Soms doet deze noodzaak zich ook voor, indien een bepaald feit voor de tegenstander volkomen onaannemelijk klinkt. In de laatste wereldoorlog heeft men om de goede behandeling van de Duitsers in geallieerde krijgsgevangenkampen te accentueren o.m. gewag gemaakt van het feit, dat er eieren verstrekt werden. Dit nu klonk de doorsnee Duitser, wiens leven in het teken van de „ersatz” stond, dermate belachelijk in de oren, dat men de eieren — omreden van ongeloofwaardigheid — (figuurlijk!) heeft moeten laten vallen. Ook zal het nodig zijn van tijd tot tijd voor de zijde van de propagandist minder gunstige feiten te memoreren. Geen enkel mens — dus ook niet een tegenstander — wil aannemen, dat de propagandist altijd in het gelijk is. Wil hij vertrouwen winnen en houden, dan dient hij in bepaalde gevallen zijn falen ruiterlijk te erkennen. Hij moet voortdurend erop bedacht zijn de toehoorder niet tegen zich in te nemen.

In de derde fase komt het werkelijk beïnvloeden, het „bepropageren” dus aan de orde.

6. In het voorgaande is enkele malen van „waarheid” als één van de belangrijkste factoren in de geallieerde propaganda gewag gemaakt. Gedurende de laatste wereldoorlog gold dit principe als de basis voor iedere propaganda-boodschap en ieder thema. Indien de tegenstander van „the big Lie” uitgaat, is er geen beter tegen-argument dan „the Truth”. Kan in een totalitaire staat het falen van economie en andere zaken afgereageerd worden door zuiveringen, het publiceren van onwaarheden, aantijgingen tegen vreemde mogendheden, burgers van die mogendheden enz., zodra de burgers van een dergelijke staat, al is het dan door een oorlog, met ons in aanraking komen, is er geen beter middel om de hegemonie van de leugen te doorbreken, dan hun de waarheid voor te zetten.

Hoe men ook zijn best doet een nationaal chauvinisme op te bouwen door alle uitvindingen aan het eigen land toe te schrijven, te propageren, dat het Westelijk levenspeil „door uitbuiting” lager ligt dan het hunne, er zullen altijd twijfelaars aan deze partij-onfeilbaarheid blijven bestaan.

Deze twijfelaars zullen nadat zij eenmaal met de werkelijke feiten — de waarheid dus — zijn geconfronteerd, de beste propagandisten kunnen zijn.

7. Het opstellen van een propagandatoespraak of boodschap eist veel fantasie en kennis van de tegenstander. Bij de keuze van woorden en uitdrukkingen, dient men zich voortdurend rekenschap te geven van de informatieve dan wel gevoelsbeladen betekenis, die een bepaald woord kan hebben. Moet de propaganda vertaald worden in een andere taal, dan kan niet worden volstaan met een letterlijke vertaling. Woordkeus en zinsbouw dienen dan nauwkeurig over te brengen, wat de steller in zijn eigen taal aan informatie en gevoel tot uitdrukking heeft willen brengen.

8. Bij het ontwerpen van een propaganda-actie kunnen verschillende technieken, hetzij afzonderlijk, hetzij in combinatie, worden toegepast. Vormen hiervan komt men in het dagelijks leven dikwijls tegen, hetzij over de radio, hetzij in de pers. Ook in advertenties vindt men deze technieken terug.

In de techniek van de *simplificatie* (Am.: „simplification”) tracht men de propaganda-inhoud in korte, bondige en autoritaire termen op het object over te brengen. Men speculeert hierbij op menselijke neigingen als: anderen voor zich te laten denken en plausibel klinkende antwoorden min of meer critiekloos voor waar aan te nemen; gaarne zonder moeite in kort tijdsbestek iets te willen leren; „ik-voldoening”, indien men werkelijk ingewikkelde problemen evengoed meent te begrijpen als deskundigen; de neiging om in uitersten te denken („zwart-wit instelling”) enz.

Een andere techniek is het gebruik van *testimonia*. Hierbij gaat men er van uit, dat geen enkel mens altijd de beweringen van de propagandist zal geloven. Hij ziet het gaarne „waar gemaakt” door mensen of groepen van mensen, die hij kent, of wier standpunt hij zich kan indenken. Kan men er nu een voormalige tegenstander toe brengen, zich met een bepaalde boodschap tot zijn eigen volk aan de andere zijde van het front te richten, dan brengt men op deze wijze een dergelijke getuige voor het „voetlicht”.

Zowel autoriteiten als „gewone mensen” kunnen tot dit doel dienen. Ook kan men groepen als getuigen laten optreden. Van deze techniek, wordt ook in de reclame gebruik gemaakt.

Dr Roels zegt in zijn „Psychologie der Reclame”:

„... geheel onbegrijpelijk is het, dat men aan de verzekering van een volkomen onbekende heer of dame... enige waarde toekent.”

... een feit is, dat van testimonia... een niet geringe werking uitgaat.”

In de *insinuatie-techniek* wordt gepoogd wiggen te drijven tussen personen en/of groepen in het vijandelijke kamp. De hierdoor uitgezaaide kiemen van verdeeldheid, onderling wantrouwen en naijver, kunnen ertoe bijdragen dat de gevechtswaarde van de tegenstander belangrijk wordt gereduceerd. Aanvallen kunnen worden gericht op de controverse tussen leiders en geleiden; ethnologische verschillen; politieke teinstellingen; naijver tussen religieuze groepen; wrijving tussen klassen enz.

In de laatste belangrijke techniek wordt de aanval gericht op de *nostalgie*, de zwaarmoedigheid en andere depressieve gevoelens, die een iegelijk, zelfs al is het moreel hoog, bij tijd en wijle zullen bekruipen, in het leven vol gevaar en ontbering, dat de man in tijd van oorlog leidt.

Een door de strijdkrachten van de Verenigde Naties verspreid overgave pamflet. Behalve de tekst geven ook de illustraties aan hoe de vijandelijke soldaat moet handelen.

Door middel van meeslepende muziek, een vleiende vrouwenstem, berichten van het leven thuis, wordt getracht deze gevoelens op te wekken of te versterken. De Duitsers en ook de Russen combineerden deze techniek met insinuaties aangaande het gedrag van vrouwen en verloofden thuis.

9. Er bestaan verschillende middelen om de propaganda tot de toehoorders te brengen. Boeken, films, de courant, folders, verbruiksartikelen enz. kunnen alle voor dit doel worden gebruikt. Voor militaire operatiën komen echter hoofdzakelijk pamfletten, radio en luidsprekers in aanmerking.

Van deze drie media is de *luidspreker* het middel bij uitstek voor tactische doeleinden. Een luidspreker kan op een $\frac{1}{4}$ t truck, een tank, een landingsvaartuig of een vliegtuig worden gemonteerd. Ook is bediening uit een statische opstelling mogelijk. Over het algemeen moet onder gevechtsumstandigheden de uitzending kort gehouden worden (± 90 seconden), daar groot gevaar bestaat voor opsporing door de vijandelijke geluidmeetdienst en de hieruit voortkomende gevolgen als artillerie- en mortierbeschietingen. Luidsprekers worden ingezet voor oproepen tot overgave van een ingesloten vijandelijke eenheid; bekendmakingen aan de burgerbevolking; muziekprogramma; nieuws; imitatie van „battle-noises”.

Naast een grondige kennis van de taal van de tegenstander moet de bediening „all-round” front-soldaat zijn. Aan een oproep tot overgave, gaat noodzakelijkerwijs een waarschuwing tot de eigen troepen vooraf, om te voorkomen, dat de zich overgeevende vijand toch beschoten wordt. Altijd wordt in een oproep tot overgave eerst een kort over-

zicht van de situatie gegeven. Bijvoorbeeld: „Soldaten van het N. de Bataljon. Jullie bent ingesloten. Verder vechten is nutteloos. enz.... onze vuurmonden zijn op jullie ingeschoten; geef je binnen tien minuten over, anders openen we het vuur”.

Deze bedreiging moet kunnen worden geëffectueerd. Men dient derhalve de normale wapens achter de hand te hebben.

Het slot van de oproep bestaat uit een korte instructie op welke wijze, langs welke route de tegenstanders moeten komen en hoe met hun wapens te handelen. In de laatste oorlog hebben zich in dergelijke situaties merkwaardige dingen afgespeeld. Sommige Duitse commandanten wilden zich b.v. eerst overgeven, nadat voor de vorm enkele schoten (b.v. uit een mortier) waren afgegeven, waardoor aan de „eer” was voldaan.

De *radio* is veeleer een strategisch medium. Troepen in de voorste lijn en ook burgers in het operatie-gebied zullen veelal niet over de faciliteiten beschikken om naar radiouitzendingen te luisteren. In omstandigheden, dat de fronten min of meer gefixeerd zijn, ligt de zaak natuurlijk weer anders. Men kan de aandacht van de tegenstanders op de radio-uitzendingen vestigen door vooraf pamfletten te distribueren, waarop programma, zendtijden en golflengten zijn vermeld.

Radio wordt meestal toegepast in acties, die voor een lange periode zijn geprojecteerd en die een permanent karakter hebben. Voorts indien de actie voor een uitgestrekt gebied bestemd is. (Vgl. de „Voice of America”). Het verzorgen van radio-uitzendingen eist een grote staf van technici, linguïsten, tekstschrijvers en artistieke medewerkers. Uitzendingen kunnen worden: nieuws, toespraken, sketches, muziek, interviews, reportages, oproepen en commentaren. Vijandelijke maatregelen die de uitzendingen belemmeren zijn: confiscatie van ontvangtoestellen; het afsluiten van elektrische stroom gedurende de zend-uren; stoorzenders en andere storing teweeg brengende apparaten; strafrechtelijke sancties op luisteren naar programma's. Ook indien het merendeel der burgers slechts over radiodistributie of over ontvangtoestellen met zeer beperkte capaciteit beschikt, zal het nuttig effect der uitzendingen miniem zijn. In enkele gevallen heeft men (in Korea) kleine door batterijen gevoede ontvangtoestellen achter de vijandelijke linies gedropped.

Een verspreidingsmiddel, dat zowel tactisch als strategisch kan worden gebruikt is het *pamflet*. Pamfletten zijn gemakkelijk te verspreiden. Iedereen kan ermee bereikt worden. Men kan ze nog eens herlezen. Men kan ze aan elkaar doorgeven of bewaren. Practisch iedere vorm van propaganda — zij het in woord of beeld — kan er op worden uitgedrukt en tegenmaatregelen zijn dikwijls zeer moeilijk te treffen. Bestaat een bevolking hoofdzakelijk uit analfabeten, dan bedrukt men het pamflet met een soort „beeld-roman”.

Verspreiding kan plaats vinden d.m.v. vliegtuigen, artillerie, verder door agenten, patrouilles en subversieven.

Er hebben zich een drietal speciale vormen van pamfletten ontwikkeld: de „safe conduct pass”, „surrender leaflet” en het nieuwsplamflet.

De „safe conduct pass” (vrijgeleidepas) wordt — evenals in de tweede wereldoorlog gebruikelijk was — ook in de strijd op Korea veel verspreid en — volgens getuigen — is het merendeel van de overlopers

"Darling, I will dream that you are coming back to me this Christmas. I can't think of a Christmas without you."

Pamflet verspreid door de Noord Koreaanse strijdkrachten en bedoeld om nostalgische gevoelens op te wekken (zie ook achterzijde).

Found on the body of a dead
GI — Julius J. Davis, Pfc.,
9th Co., 15th Regt., 3rd Div.
Serial No. US54061551.

Friday July 25th 1952 10:50 p.m.

Darling,

As I lie here in your room my thoughts are out there with you wherever you are. It may sound funny, and it's hard to understand, but wherever you are no matter how far away, part of me will be there too. Darling since I've been home I've felt so close to you. Everywhere I go to the closet to get a dress, and I see your suits and coats hanging in there, something comes over me and I get weak in my knees and I just have to stop a while and close my eyes. I guess it is all a part of being in love and being separated from the one you love.

They wonder why I don't eat. In the first place I don't have the appetite and haven't had much of an appetite for almost a year. Shall I tell you why? Yes baby, I know. Nothing will affect your appetite. But I'm different. You affect practically every part of me. They physical, mental and spiritual sides too.

Goodnight darling, I will dream you are coming back to me this Christmas. I can't think of a Christmas without you.

I wish I could fall asleep tonight in your arms. Wouldn't we both be happy?

As Ever

Achterzijde van het hiernaast afgebeelde pamflet

Afbeelding rechts:

Vrijgeleide pas bestemd voor de Duitse militairen. Het pamflet is ondertekend door Gen. Eisenhower. In werkelijkheid hebben dergelijke pamfletten ook de tint van een bankbiljet (rood).

in het bezit van deze biljetten. In hoeverre ze ertoe hebben bijgedragen, dat ze zich overgaven, is moeilijk te zeggen. Evenmin of men ze werkelijk met het doel om te deserteren heeft bewaard. Dat deze pamfletten niet geheel en al voor niets door betrokkenen zijn bewaard is duidelijk, indien men bedenkt, dat de vijandelijke leiding er niet over gesticht zal zijn, dat de soldaten dergelijke drukwerken bewaren. Het blijkt dat de soldaat om een of andere reden het risico van een straf er voor over heeft gehad. Tegen de Duitsers werden deze biljetten altijd als een soort bankbiljet uitgevoerd. Door de gehele tekst autoritair te stellen en er de handtekening van Generaal Eisenhower onder te zetten, werd getracht een beroep te doen — en dikwijls niet vergeefs! — op het de Duitsers zo eigene „Befehl ist Befehl”.

Het overgavepamflet wordt soms aan één zijde bedrukt, om — afhankelijk van de plaatselijke situatie — de andere zijde te kunnen benutten om een schets aan te brengen of een bepaald ingesloten onderdeel met name te kunnen noemen. Evenals bij het vrijgeleidebiljet, wordt de tekst er zowel in de taal van de tegenstander als in de eigen taal op aangebracht. De eigen troepen moeten nl. weten, wat er met de vijandelijke militair die een dergelijk biljet omhoog houdt aan de hand is. Veelal wordt op het overgavepamflet een instructie aangebracht hoe en op welke wijze men zich moet overgeven. In sommige gevallen werd er fonetisch op aangegeven hoe een Duitser het Engelse zinnenetje „I surrender” moest uitspreken („Ei sörrrender”).

Als nieuwspamflet werd in de laatste oorlog door de geallieerden o.m. de „Frontpost” uitgegeven, die de Duitsers precies op de hoogte hield van de — voor hen nogal nadelige — ontwikkeling van de situatie, zowel v.w.b. op de verschillende strijdtonelen als in het moederland. De verschijning was zeer regelmatig. Een dergelijk nieuwspamflet is ook in Korea regelmatig gedistribueerd.

10. In het voorgaande is getracht een beknopt en globaal overzicht te geven over waartoe propaganda in staat is en op welke wijze dit wapen wordt toegepast. *De strekking van het betoog is in de eerste plaats bedoeld als waarschuwing voor de troepen-commandant.* Voortdurend zal een tegenstander — gebruik makend van de omstandigheden — trachten zich in de geest van de soldaat te dringen, hem trachten te beïnvloeden of — zo men wil — zijn geest te vergiftigen. Indien men zich realiseert op welke wijze dit plaats vindt, zal de tegenweer aanzienlijk vergemakkelijkt worden. Doch niet alleen voor de verdediging is kennis over het wezen van propaganda vereist. Zo goed als een commandant op de hoogte moet zijn van de mogelijkheden van de verschillende wapens, die hem steun verlenen, moet hij een globaal inzicht bezitten over de mogelijkheden van propaganda, al zal hij voor het ontwerpen van bepaalde acties grotendeels op experts moeten vertrouwen. Wanneer hij zijn militaire operaties opzet, dient hij, evenals hij het al of niet inzetten van bepaalde conventionele wapens overdenkt, te overwegen of er wellicht een mogelijkheid is om „dat nieuwe wapen” — propaganda — toe

Passierschein

(GÜLTIG FÜR EINEN ODER MEHRERE ÜBERBRINGER)

Der deutsche Soldat, der diesen Passierschein vorzeigt, benutzt ihn als Zeichen seines ehrlichen Willens, sich zu ergeben. Er ist zu entwaffnen. Er muß gut behandelt werden. Er hat Anspruch auf Verpflegung und, wenn nötig, ärztliche Behandlung. Er wird so bald wie möglich aus der Gefahrenzone entfernt.

Dwight D. Eisenhower

DWIGHT D. EISENHOWER
Oberbefehlshaber
der Alliierten Streitkräfte

*Übersetzung nachstehend. Sie dient als
Anweisung an die alliierten Vorposten.*

SAUF CONDUIT SAFE CONDUCT

Le soldat porteur de ce laissez-passer a sincèrement l'intention de cesser le combat. Il doit être désarmé et correctement traité. Il doit être nourri et recevoir les soins médicaux nécessaires. Il sera éloigné dès que possible de la zone dangereuse.

The German soldier who carries this safe conduct is using it as a sign of his genuine wish to give himself up. He is to be disarmed, to be well looked after, to receive food and medical attention as required and to be removed from the danger zone as soon as possible.

Dwight D. Eisenhower

DWIGHT D. EISENHOWER
Commandant Suprême,
des Forces Interalliées

Dwight D. Eisenhower

DWIGHT D. EISENHOWER
Supreme Commander,
Allied Expeditionary Force

te passen al of niet in combinatie met de andere. Het is zeker niet uitgesloten, dat een op de juiste tijd en wijze toegepast gebruik, mensen en materieel kan sparen. Hij verwachtte echter niet het onmogelijke! Evenals bij *zijn* planning moet ook in de propaganda-planning van een bepaald beleid worden uitgegaan. Een beleid, dat op het eerste gezicht wellicht de indruk maakt van een hinderpaal. Het propaganda-beleid echter maakt deel uit van het politiek beleid van de Regering of soms het gemeenschappelijk beleid van de geallieerden en hierbij zal reeds zeer ver in de toekomst worden gedacht. Ook zullen de gevechtsomstandigheden een rol spelen bij het bepalen van de richtlijnen. Oproepen tot overgave onzerzijds, indien wij op de terugtocht zijn, zullen bij de tegenstanders slechts spottend worden ontvangen. Niet minder schadelijk zouden openlijke dreigementen zijn, indien wij in het offensief waren. Verder kan het ontbreken van goede inlichtingen het propaganda-apparaat tot een algehele staat van werkeloosheid doemen.

Ook de factor *tijd* kan — zoals eerder vermeld — moeilijkheden opleveren bij het inpassen van de propaganda-actie in de normale operatie. Desondanks heeft de psychologische oorlogvoering in het algemeen en de propaganda in het bijzonder — vooral door de goede resultaten in de laatste wereldoorlog — bewezen te hebben verdiend „its right to a place of dignity in our military arsenal”. (Gen. Eisenhower in een brief aan de Chief Psychological Warfare Division S H A E F).

Literatuur:

Leonard Doob: „Public Opinion and Propaganda”.	New York (1948)
Daniel Lerner: „Propaganda in War and Crisis”.	New York (1951)
Daniel Lerner: „Sykewar”.	New York (1949)
Paul Linebarger: „Psychological Warfare”.	Washington (1948)
„Psychologie for the fighting man”.	
F. Roels: „Psychologie der Reclame”.	Amsterdam (1938)
R.O.T.C. ST 5-1: „Psychological Warfare”.	
Robert Summer (ed): „America's Weapons of Psychological Warfare”.	New York (1951)
B. Szunyogh: „Der psychologische Krieg”.	Chicago (1952)
Hugh E. Walpole: „Semantics”.	New York (1941)

The principles of war were not invented like a new kind of machine or derived like a new formula in electronics. They were the final results of a careful study of warfare through many centuries of trial and error.

Admiraal Ageton.

Uit de Buitenlandse Vakpers

COMBAT FORCES, Januari 1954.
(Vervolg van blz. 211)

On the hill, door luitenant Jim Kyle en korporaal Richard Smith.

Een bijzonder goede „greep uit de werkelijkheid” van enige artillerie waarnemers in een donkere nacht, waarin op treffende wijze wordt beschreven, wat er in deze mensen omgaat.

Civil control in danger, door Kolonel Shillelag.

De militaire macht moet onder alle omstandigheden onderworpen zijn aan en dienaar zijn van het bevoegde burgerlijke gezag. Dat is de enige waarborg om een militaire dictatuur of staatsgreep te voorkomen. Maar zelfs zijn er stafofficieren op het Pentagon, die van mening zijn, dat men heden ten dage niet over militaire beleidskwesaties kan spreken zonder te botsen tegen het burgerlijk gezag. Men dient echter goed te bedenken, dat wanneer de Minister van Oorlog „ja” zegt en de chef van de staf „neen” denkt, het toch „ja” is, al volgt daar niet uit, dat „ja” het juiste antwoord is of zelfs dat de Minister altijd de betere burger is. Maar het burgerlijk gezag heeft de uiteindelijke beslissing. Het leger is een deel van de uitvoerende macht. Dat is het vitale beginsel van de democratische staat. Waarbij loyaliteit aan het burgerlijk gezag op de voorgrond staat. Het aanvaarden van een beslissing, maar de verantwoordelijkheid er voor afwijzend lijkt heel veel op niet loyaal zijn. Een ieder moet zijn eigen verantwoordelijkheid kennen.

What about the helmet? door kapitein J. Cleland.

Door alle eeuwen heen heeft de bescherming van het hoofd een bijzondere plaats ingenomen. Helmen in talloze soorten zijn er voor ontworpen. Ook in de moderne legers neemt de helm een belangrijke plaats in. De moderne helm vindt zijn oorsprong in de eerste wereldoorlog. Het was de Franse generaal Adrian die op het idee kwam. Alle andere legers gingen er toen ook snel toe over. Tussen de 1e en 2e wereldoorlog kwamen er verschillende verbeteringen en wijzigingen in de oude modellen. Tijdens de 2e wereldoorlog nam men genoegen met de nu bestaande modellen. Heden zoekt men echter naar een helm, die

lichter is dan de huidige modellen en die een grotere bescherming geeft, waarbij op uitgebreide schaal proeven worden genomen met plastics, fibers en bijzondere metalen.

The test of gentility, door P. Kyne.

Een verhaal uit de Spaans-Amerikaanse oorlog (1898-1899) op de Philippijnen, waarin een commandant bewijst onder alle omstandigheden voor zijn troep op te komen. Het voorval dat schrijver op jeugdige leeftijd meemaakt, vertelt hij vijftig jaar later nog in kleuren en geuren. Een bewijs, dat een commandant die voor zijn troep opkomt een onvergetelijke indruk maakt.

Career management and your future (redactioneel).

In dit artikel wordt uiteengezet hoe men de loopbaan van een generale stafofficier moet zien. Het belangrijkste daarbij is, of het dienen bij die staf de officier aantrekt of niet, waarbij men goed moet bedenken, dat het noch een voorrecht, noch een geheime formule voor succes is. De vorming tot stafofficier heeft de bedoeling om de eigenschappen en talenten die in een officier schuilen tot een maximum van ontwikkeling te brengen, waarbij integriteit, intelligentie, toewijding en plichtsbetrachting op de voorgrond moeten staan.

Alaska, door Majoor Marco Polo.

Schrijver geeft een militair-aardrijkskundige beschrijving van dit gebied en belicht de zeer grote strategische betekenis er van, waarbij hij wijst op het grote belang van de Alcan Highway - de grote weg die van Seattle in het N.W. van de Verenigde Staten, dwars door Canada naar Fairbanks in Alaska loopt, welke weg in de tweede wereldoorlog werd aangelegd, met het oog op een mogelijke Japanse bedreiging van Alaska. Deze weg is onder de huidige strategische omstandigheden van zeer veel nut. B. K.

COMBAT FORCES, Februari 1954.

State of the nations defenses (Redactioneel).

Het nieuwe defensieprogramma, dat Amerika sterk moet maken in een tijdperk vol gevaren, houdt onder meer de volgende punten in:

BETALING ABONNEMENT

3e kwartaal 1954

Tot 8 Juli a.s. bestaat gelegenheid het abonnement voor het 3e kwartaal 1954 à f 3,— te voldoen per postwissel of door overschrijving op postrekening No. 44715 ten name van Moorman's Periodieke Pers N.V. met vermelding: „abonnement De Militaire Spectator, 3e kwartaal 1954”.

Wie na 8 Juli gireert is f 0,25 incassokosten verschuldigd, daar dan de kwitanties in omloop zijn.

**ADM. DE MILITAIRE
SPECTATOR
ZWARTEWEG 1, DEN HAAG**

1. De vrede dienen met de atoomkrachten, maar ook het ontwikkelen van de machtigste atoomwapens, die tegen een agressor kunnen worden gebruikt, als deze de vrijheid in gevaar brengt.

2. Economisch gebruik van de beschikbare mankracht met het oog op de inzet van nieuwe wapens.

3. De strijdkrachten moeten een maximum aan beweeglijkheid bezitten. De strategische reserve moet overal en met de grootste snelheid kunnen worden ingezet.

4. Het moreel van het leger moet zo hoog mogelijk zijn. Betaling alleen is daarvoor niet voldoende. Goede huizen en medische verzorging van het gezin behoren mede tot de maatregelen die het moreel gunstig beïnvloeden.

5. De noodzakelijkheid om snel en doeltreffend van een gedeeltelijke op een algemene mobilisatie over te gaan.

6. De militaire en niet-militaire maatregelen voor de verdediging van het Amerikaanse continent moeten worden versterkt.

The new look strategy, door Lloyd Norman.

De new look strategy van de verenigde staf chefs (admiraal Radford, voorzitter, generaal Ridgway, chef staf leger, admiraal Carney, chef marinestaf, generaal Twining, chef luchtmachtstaf) en van het ministerie van defensie is een compromis tussen twee onverenigbare militaire ideeën en wel:

1. De flonkerende atoom luchtmacht theorie, waarbij men er van uitgaat, dat

de vijand snel en beslissend op de knieën kan worden gebracht door de inzet van super-bommen - zonder hulp van het leger en de vloot en

2. De traditionele oppervlaktetheorie, op de hoogte van zijn tijd gebracht met atomische strijdmiddelen, waarbij men er van uitgaat, dat de vijand op de grond overwonnen moet worden met behulp van vloot en luchtmacht.

Zonder enige twijfel nemen de luchtrijdkrachten steeds in betekenis toe, maar niettegenstaande de invoering van nieuwe wapens met ontzagwekkend vernietigingsvermogen, niettegenstaande de ontwikkeling op transportgebied waardoor alle punten op aarde in feite maar op een paar uur afstand van elkaar komen te liggen, zal de uiteindelijke beslissing moeten worden gebracht door de heel gewone soldaat, die met zijn twee voeten op de grond staat. Men moet vooral niet denken, dat een oorlog gewonnen kan worden, zonder er voor te vechten, dat de machine de man op het slagveld kan vervangen. De oorlog op de grond zal niet verdwijnen door de inzet van de H-bom. Wel zal deze er invloed op uitoefenen met als gevolg:

1. De grote eenheden zullen kleiner worden, meer beweeglijk, veelzijdiger, meer in staat moeten zijn om snel te verspreiden en te concentreren;

2. groter belang van camouflage en dekking;

3. de conventionele wapens zoveel mogelijk geschikt maken voor atoomspringstof;

4. meer vertrouwen van de grondstrijdkrachten in de inzet van atoomartillerie, dan in de inzet van tactische luchtrijdkrachten;

5. groter nadruk op leiderschap en vakbekwaamheid, fouten zullen steeds kostbaarder worden;

6. vereenvoudiging van tactiek en organisatie; vereenvoudiging bevordert soepelheid van optreden;

7. de grondstrijdkrachten moeten geschikt zijn zowel voor het voeren van partiële oorlogen, als voor een wereldoorlog.

Er worden proeven genomen met nieuwe types van regimenten. Dit jaar zullen nog principiële veranderingen in de Divisies worden aangekondigd. Maar het zal nog wel tot 1958 of 1960 duren alvorens de veratomiseerde infanterie zal verschijnen. De new look strategie is dus een compromis, omdat de chefs van staven er niet van overtuigd zijn, dat de H-bommen zullen doen, wat de luchtmachtstrategen er van beweren. En zij

willen niet alles op één wapenstrategie zetten, die bovendien nog nooit beproefd is in het enige laboratorium waar het zijn deugdelijkheid kan bewijzen, het slagveld.

Armor versus paratroopers, door Luitenant-Kolonel H. Harmeling.

Aan de hand van de bestudering van de verovering van Creta door de 7 Duitse parachutisten Divisie en de door de lucht vervoerde 5 Bergtroepen Divisie in Mei/Juni 1941 komt schrijver tot de conclusie, dat de tank in de strijd tegen parachutisteneenheden van zeer veel betekenis is. Het was in deze strijd dat de generaals Wavell en Freyberg de juiste tactiek aangaven voor de strijd tegen de parachutisten, nl. de inzet van tanks, vooral offensief ingezet ter verovering van vijandelijke landingsterreinen, zodat de parachutisten niet kunnen worden versterkt met zware middelen. De weinige Britse tanks eisten een zeer bloedige tol van de Duitsers. De 7e Duitse parachutisten Divisie werd voor de helft vernietigd, waarmee Hitler de kans werd ontgenomen om deel te nemen aan verdere acties in het Midden Oosten.

Reorganization of the army establishment (Redactioneel).

Een speciale commissie welke werd ingesteld op last van President Eisenhower heeft in 90 dagen een rapport uitgebracht over de reorganisatie der strijdkrachten. De hoofdpunten ter verbetering zijn:

1. Instellen van een plaatsvervangend minister van Defensie, speciaal belast met algemene gang van zaken van het departement;

2. instelling van drie staatssecretarissen, ieder van hen resp. belast met: personeel, financiën en materieel;

3. herziening van de bevoegdheden van de chef staf leger, waardoor deze „operating manager of the whole army establishment” wordt.

4. instelling van een tweede sous chef staf, één belast met operatiën, één met logistiek;

5. instelling van een voorzieningscommando, dat de algemene verantwoordelijkheid heeft voor de zeven technische diensten;

6. instelling van een continentaal leger commando.

5. Malenkovs Dilemma, door Admiraal W. Strandley en Admiraal A. Ageson.

De schrijvers geven een historisch overzicht van de groei van de macht van

Stalin en de strijd van zijn volgelingen. Overzichten van de samenstelling van het „politbureau” van 1942 tot en met '53 tonen bepaalde verschuivingen goed aan. Maar niets toonde de plotselinge stijging van Malenkov aan. Verder wordt de strijd tussen Malenkov en Beria besproken, waarbij interessante bijzonderheden worden vermeld. Maar met de liquidatie van Beria is de strijd niet ten einde. De strijd om de macht duurt voort tussen de mannen rondom Malenkov, die nu zijn macht in zoverre heeft vergroot, dat hij nu de beschikking heeft over de geheime politie van Beria, die echter in het voor hem beslissende uur, de macht over zijn politieapparaat verloor.

Life among the indians, door Luitenant-Generaal W. Palmer.

Schrijver vergelijkt in een geestig, zeer raak artikel de generale staf met een indianenstam, bestaande uit weinig opperopperhoofden en veel indianen, waarbij de laatsten het werk doen ten bate van het leger. Zeer juist geeft schrijver aan, dat de generale staf geen plaats is voor „glamor boys”, zelfverheerlijkers en jagers naar eigen eer en glorie. Voorts geeft schrijver aan, aan welke eisen een stafofficier moet voldoen. Een leger heeft maar één doel: „actie”. De staf is er alleen voor om die actie mogelijk te maken.

Troop duty can be rewarding, door Kolonel H. Exton.

Troependienst moet — normaal gesproken — elke officier grote voldoening geven. Ongelukkigerwijs is dat de laatste jaren veelal niet meer het geval. Dat is gevaarlijk, want om de troep draait het. De hoofdoorzaak daarvan is de „overcentralisatie”. Overcentralisatie, die in strijd is met de eisen die de moderne oorlog stelt en waarbij initiatief en zelfstandig optreden van het grootste belang zijn. Overcentralisatie in de bevelvoering heeft tot resultaat:

1. Vermindering van het prestige van de lagere commandanten in de ogen der manschappen;

2. het scheppen van een verhouding tussen hogere en lagere aanvoerders die de bevelvoering in de strijd zelve slechts kan schaden;

3. vermindering van het durven nemen van initiatief door lagere aanvoerders;

4. het ontstaan van een gevoel van wantrouwen bij de lagere aanvoerders ten opzichte van hun chefs;

5. het ontstaan van het inderdaad ern-

stige gevaar, dat de paraatheid van de eenheid in het gedrang komt.

Overcentralisatie mag in zulke gevallen een soort preventieve werking hebben, het is in geen enkel opzicht een geneesmiddel.

Schrijver geeft dan aan hoe men bij de opleiding van een onderdeel te werk kan gaan, waarbij het er vooral om gaat, dat de man zijn werk interessant vindt en dat hij het nut ervan ten opzichte van zich zelf en zijn onderdeel inziet. Bovenal mag hij zich nooit vervelen.

Oostenrijk, door Majoor Marco Polo.

Een overzicht van de strategische betekenis van dit land. Voorts de politieke situatie, de verdeling in bezettingszones en de organisatie der Amerikaanse troepen aldaar.

Career management and your future (Redactioneel).

In dit artikel wordt een overzicht gegeven van de speciale takken van dienst waarin de beroepsofficier zich kan bewakemen, alsmede de wijze waarop hij een bepaald specialisme kan bereiken.

B. K.

MILITARY REVIEW, Februari 1954

Watch your language soldier, door Kolonel C. Blumenfeld.

Schrijver komt niet alleen op tegen het vloeken in het leger, maar ook tegen de overdreven verwrongen taal, die men in officiële stukken gebruikt en die daardoor voor een gewoon mens onbegrijpelijk worden. En het is toch de bedoeling van het door ons gesproken en geschreven woord, dat anderen volkomen onze bedoelingen begrijpen. Er is al misverstand genoeg in de wereld. Dan moeten we er zelf niet aan meewerken om dat te vergroten.

Malakka, redactioneel.

Malakka is in feite na de tweede wereldoorlog nog niet tot rust gekomen. De strijd tussen de aanhangers van de vrijheid en de communisten is beslissend voor de gehele politiek-strategische situatie in Zuidoost Azië. 43% van de bevolking wordt gevormd door de oorspronkelijke inwoners, 44% zijn Chinezen, de rest wordt gevormd door Voor-Indiërs en kleine groepen Aziaten en Europeanen. De communisten voeren uitsluitend guerilla oorlog in de jungle, gecombineerd met terrorisme buiten de jungle. De Britse politie en strijdkrach-

ten omvatten 110.000 man en ongeveer 250.000 burgerwachten. Het probleem is een militair en een civiel probleem. Militair om de guerilla's te isoleren en af te snijden van hun voorraden en inlichtingencentra, om ze daarna uit te roeien. Civiel om het volk van Malakka zelfbestuur en goede economische en sociale omstandigheden te verschaffen.

Bear facts, door Kolonel J. Gavin.

De terugtocht is altijd een moeilijke operatie, die niet alleen hoge eisen stelt aan de stafofficieren, maar ook aan het moreel van de troep. De schrijver behandelt de geschiedenis van het 31e Regiment Infanterie van de 7e Infanterie Divisie in Korea en bespreekt daarbij alle facetten welke daarbij te pas komen. Een prachtige en leerzame „greep uit de werkelijkheid”.

Morale, door Doctor Joost Meerlo (instructeur in de Psychiatrie aan de Columbia Universiteit, voorheen Officier van Gezondheid in de K.L.).

Wat bepaalt onze kracht gedurende een crisis? Hoe kwetsbaar zijn wij onder de dreiging van gevaar? Het antwoord kan worden gevonden in de stand van ons moreel. Schrijver onderscheidt een burgerlijk en militair moreel. Hij gaat het verband tussen cultuur en moreel na, alsmede tussen discipline en moreel, waarbij hij de kadaverdiscipline volkomen verwerpt. De juiste discipline moet gebaseerd zijn op vertrouwen in de aanvoeders, in de groep waartoe men behoort, en in zich zelf. Hij gaat de factoren na welke het moreel positief en negatief beïnvloeden, waarbij het leiderschap een belangrijke rol vervult.

Thin green lines (uit „The Royal Engineers Journal”).

Het artikel beoogt, dat alle regelmaat bij het leggen van mijnenvelden uit den boze is. Hoe goed men een mijnenveld ook tracht te maskeren, een luchtfoto toont een regelmatig aangelegd mijnenveld vrijwel altijd aan. En als het niet uit de lucht wordt ontdekt, dan zal — zodra één mijn tot ontploffing is gekomen, de opruiming van de rest gemakkelijk zijn. Daarom vooral geen regelmaat bij het leggen van mijnenvelden. Het artikel geeft enige voorbeelden.

Strategie Weaknesses of the Soviet Bloc (uit „Front” - Yougoslavië).

Gelimiteerde producten van vele be-

langrijke strategische materialen, grote kwetsbaarheid voor luchtaanvallen op het Sovjet-verkeersnet, dat dun is, geringe capaciteit der spoorwegen in het bijzonder in Siberië, de onbetrouwbaarheid der satellietlanden alsmede de tegenzin van het Russische volk zelf tegen agressie zijn volgens het besproken artikel de voornaamste zwakheden van het huidige Rusland.

The Soviet soldier and his loyalties (uit „Die Deutsche Soldaten Zeitung).

Het artikel geeft een indruk van de opleiding van de Russische soldaat — 16 uur per dag — zijn verzorging, zijn politieke scholing, vrije tijdbesteding en disciplinaire straffen. Voorts worden de positie van de Russische officieren en de strijd om de macht tussen leger en geheime staatspolitie (N.K.V.D.) besproken. Het artikel eindigt met te zeggen, dat als het tot een strijd tussen Oost en West komt, de Westers niet de fout van de „onvoorwaardelijke overgave” uit de tweede wereldoorlog moeten maken. Men moet de Sovjets bestrijden, nooit de Russen en Rusland (Dit moge ten aanzien van het beginsel van de onvoorwaardelijke overgave waar zijn, het zijn in de allereerste plaats de Nazi's geweest die met hun rassenwaan de Russen in de door hen veroverde gebieden door hun mensonterend optreden van zich af hebben gestoten en die Russen, die de Duitsers als bevrijders begroetten, op deze wijze weer in de armen van Stalin wierpen. B. K.).

Geopolitics and the Philippines (uit „Philippine Armed Forces Journal”).

Voor de verdediging van het Stille Zuidzeegebied en van Z.O. en O.-Azië zijn de Philippijnen van een bijzondere betekenis. Met de vele goede vlootbases en vliegvelden beheersen zij een enorm gebied en zijn in de strijd tegen het internationale imperialistische communisme van een verstrekkende betekenis. Samen met Formosa, Okinawa en Japan

beheersen zij de zee in het Verre Oosten en maken alle gewenste operaties mogelijk.

North Polar strategic Cartography (uit Aeronautics).

De Noord Pool komt hoe langer hoe meer in de strategische belangstelling te staan. De noodzaak van goede kaarten van dat gebied is derhalve groot geworden, zowel voor het offensief als voor het defensief in de lucht. Schrijver behandelt daarbij de moeilijkheden die zich bij de cartographie in dit gebied voordoen. B. K.

Syntax (uit „The Australian Army Journal”).

Schrijver wijst op het grote nut van begrijpelijke taal, maar ook het spreken en verstaan van andere talen. Engels is niet de enige taal ter wereld. Misverstanden als gevolg van taalmoeilijkheden zijn legio. Een ieder moet naar vermogen er aan meewerken om die moeilijkheden te overwinnen.

Economy of means, door Brig. Generaal P. Robinett.

Aan de hand der historie, welke hij zorgvuldig in verschillende voorbeelden analyseert, komt schrijver tot de conclusie, dat het oude beginsel van het economisch gebruik der middelen in de moderne oorlog meer dan ooit moet worden toegepast om succes te kunnen behalen. B. K.

TER OVERNAME AANGEBODEN

een zo goed als nieuwe

Service-dress voor Officier

maat 48

Br. onder nr 5 „De Militaire Spectator”, Zwarteweg 1 - Den Haag

OTTO HÖHNER — TILBURG

Vilt- en Lederwarenfabriek

● Industrievilt voor alle militaire doeleinden ●

Opgericht 1893
Koestraat 218-220
Telefoon 25452